

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΠΟΥ ΔΗΜΟΣΙΕΥΕΙ ΑΠΟΨΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΠΟΛΙΤΩΝ

ΔΩΡΕΑΝ

ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 21
www.koinonikikainotomia.gr

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2019

ΕΚΔΟΤΗΣ: Μ.Κ.Ο. «ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ»
Υπεύθ. Σύνταξης: Δημ. Ηλιάκης, τηλ. 6974322338

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΣΤΙΣ 31 ΚΑΘΕ ΜΗΝΑ ΠΟΥ ΕΧΕΙ 31 ΗΜΕΡΕΣ

ΟΡΙΣΜΟΙ ΤΙΜΙΟΤΗΤΑΣ

Η ΞΕΧΑΣΜΕΝΗ ΓΛΩΣΣΑ ΤΗΣ ΕΙΛΙΚΡΙΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ

▶ ΓΙΑΤΙ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΝΑ ΕΛΕΓΧΕΙ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΤΟΥ;

Το κράτος πρέπει να το ελέγχει η κοινωνία.

▶ ΓΙΑΤΙ ΟΙ ΕΚΛΕΓΜΕΝΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΚΑΙ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΙ ΔΕΝ ΣΥΝΔΙΑΛΕΓΟΝΤΑΙ ΘΕΣΜΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΩΝ ΕΝΕΡΓΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ;

Εκλεγμένοι στις οργανώσεις τους ενεργοί πολίτες (ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΙΑ-ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΘΕΛΟΝΤΩΝ) πρέπει να υποχρεώνουν τα Κοινοβουλευτικά και Αυτοδιοικητικά Σώματα να δέχονται και να απαντούν σύντομα σε αιτιολογημένες προτάσεις. Έτσι γεννιέται διάλογος και ξεσκεπάζονται οι αιτίες που δημιουργούν τις αποφάσεις.

▶ ΓΙΑΤΙ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΝΑ ΔΙΟΙΚΕΙΤΑΙ ΑΠΟ ΜΕΛΗ Ή ΦΙΛΟΥΣ ΕΝΟΣ ΚΟΜΜΑΤΟΣ;

Τα κόμματα τα ψηφίζουμε για να ψηφίζουν Νόμους σύμφωνα με την ιδεολογία μας. Η λειτουργία του Κράτους χρειάζεται έμπειρους και τίμιους διαχειριστές, τους οποίους οι πολίτες να μπορούν να τους ψηφίζουν ανεξάρτητα σε ποιο κόμμα ανήκουν.

▶ ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ;

Οι αριστοίχοι της Σχολής αυτής να διαχειρίζονται το κράτος και όχι συνήθως οι οικογένειες πολιτικών.

▶ ΓΙΑΤΙ Η ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΔΕΝ ΣΤΗΡΙΖΕΤΑΙ ΣΕ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΙΣ ΓΙΑ ΟΣΟΥΣ ΖΗΜΙΩΝΟΥΝ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΚΑΙ ΟΣΟΥΣ ΠΛΟΥΤΙΖΟΥΝ ΑΠΟ ΑΥΤΗΝ;

Η φορολογία πρέπει να αντισταθμίζει τις ζημιές από αυτούς που τις προξενούν και τον πλούτο από αυτούς που τον αποκτούν και ωφελούνται από την κοινωνία.

▶ ΓΙΑΤΙ ΤΟΥΣ ΑΝΩΤΑΤΟΥΣ ΔΙΚΑΣΤΕΣ, ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΥΣ, ΥΠΑΛΛΗΛΟΥΣ ΕΠΙΛΕΓΕΙ Η ΕΚΑΣΤΟΤΕ ΕΞΟΥΣΙΑ;

Η επιλογή όλων των προσώπων σε Ανώτατες Θέσεις πρέπει να γίνεται από το Σώμα που ανήκουν

και ένα εκλεγμένο Σώμα Εκλεκτόρων αντιπροσωπευτικό της κοινωνίας.

▶ ΓΙΑΤΙ ΣΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΔΙΑΜΟΡΦΩΝΟΝΤΑΙ ΣΕ ΥΠΟΨΗΦΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ ΚΑΙ ΜΑΛΙΣΤΑ ΘΕΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ;

Ο σκοπός του Δημοτικού Σχολείου πρέπει να είναι πρωτίστως η διαπαιδαγώγηση ενάρετων νέων ως μέλη της κοινωνίας του.

▶ ΓΙΑΤΙ ΟΙ ΠΑΣΗ ΦΥΣΕΩΣ ΕΠΙΔΟΤΗΣΕΙΣ (ΒΟΗΘΗΜΑΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ) ΔΙΝΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΧΕΡΙ ΧΩΡΙΣ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΗ ΑΝΤΑΠΟΔΟΣΗ;

Οι επιδοτήσεις πρέπει να δίνονται στις εταιρείες από τις οποίες προμηθεύεται ο αγοραστής παραγωγός εφόδια, μηχανήματα κλπ. Έτσι θα ελέγχονται και οι τιμές των εταιρειών και οι επιδοτήσεις θα αξιολογούνται στην παραγωγή.

▶ ΓΙΑΤΙ ΟΙ ΜΕΓΑΛΕΣ ΚΑΙ ΜΙΚΡΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΝ ΜΕ ΤΙΣ ΙΔΙΕΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ;

Στις μικρές επιχειρήσεις πρέπει να δίνονται από το κράτος όλες οι δυνατότητες που έχουν από μόνες τους οι μεγάλες επιχειρήσεις, για να έχουμε ισότιμο ανταγωνισμό μιας πραγματικά ελεύθερης αγοράς.

▶ ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΓΙΝΕΤΑΙ ΕΝΤΕΛΩΣ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗ ΑΠΟ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΠΡΟΛΗΠΤΙΚΗ ΙΑΤΡΙΚΗ ΚΑΘΕ ΠΟΛΙΤΗ;

Ο πολίτης να μην μπορεί να εργασθεί εάν δεν έχει ενήμερο βιβλιάριο για όλες τις προβλεπόμενες εξετάσεις. Έτσι θα σώζονται πολλές ζωές, θα προλαμβάνονται περιπέτειες υγείας και το κράτος κλπ. θα μειώσουν το κόστος υγείας ή και θα αυξήσουν την ποιότητά του.

▶ ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΕΛΕΓΧΕΤΑΙ ΠΛΗΡΩΣ Η ΤΙΜΟΛΟΓΗΣΗ ΤΩΝ ΠΑΝΤΩΝ;

Αν όλοι κόβουν τιμολόγια, το κράτος με ένα σύστημα ατομικής κοστολόγησης μπορεί να φορολογεί δίκαια και να απαλλάσσει της φορολογίας επίσης δίκαια, διότι θα γνωρίζει κάθε λεπτομέρεια

παραγωγής, τυποποίησης, μεταποίησης κάθε ενός προϊόντος και εταιρείας και το σημαντικότερο, σε κάθε προϊόν θα αναγράφεται η τιμή πώλησης από τον δημιουργό του και τότε ο πολίτης θα γνωρίζει ποιος έμπορος αισχροκερδεί.

▶ ΓΙΑΤΙ ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΧΡΗΜΑΤΑ ΔΕΝ ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΥΝ ΟΙ ΙΔΙΟΙ ΓΙΑ ΤΟΝ ΤΡΟΠΟ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΩΝ ΧΡΗΜΑΤΩΝ ΤΟΥΣ;

Οι πολίτες που αποταμιεύουν σε Τράπεζες πρέπει να συμμετέχουν αναλογικά στο Διοικητικό Συμβούλιο τους. Οι πολίτες που κάθε μήνα πληρώνουν ασφάλιστρα για την σύνταξή τους πρέπει να παίρνουν τόκο για τα χρήματά τους, τα οποία να εγγυάται το κράτος (ίσως τριπλασιάζεται από τον τόκο η σύνταξή τους).

**Πολίτες,
Δύναμη θεϊκή δεν διαθέτετε,
πέρα από την τιμιότητά σας.
Εξουσία δεν έχετε, μα η δύναμη
του χαρακτήρα σας είναι μαγεία.
Νόμους αμφισβητείτε,
μα νόμος σας είναι η άμυνά σας.
Αρματωσιά δεν έχετε, γιατί αρματωσιά
είναι η ευεργεσία σας.
Κάστρο δεν έχετε, γιατί κάστρο σας
είναι το πνεύμα σας.
Σπαθί δεν έχετε, γιατί σπαθί σας
είναι το όνειρο του πνευμάτός σας.
Εχθρούς δεν έχετε, γιατί εχθρός σας
είναι η αφροσύνη.
ΕΙΝΑΙ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟ ΝΑ ΚΑΘΙΕΡΩΣΕΤΕ
ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΙΜΗΣ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ**

Για την Μ.Κ.Ο. «ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ»
Δημήτρης Ηλιάκης

Δεν μπορείς να λυγίσεις τον άνεμο.
Μπορείς όμως να ρυθμίσεις τα πανιά.
Dolly Parton

ΓΙ' ΑΥΤΟΥΣ ΠΟΥ ΑΓΑΠΑΝΕ ΤΗ ΧΩΡΑ ΤΟΥΣ

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΥ

Μερικές φορές απορεί κανείς ακούγοντας κάποιον να λέει ότι αγαπά την πατρίδα του, αγαπά την Ελλάδα. Τι ακριβώς εννοεί; Αγαπά τον χώρο της, την ιστορία της, τον πολιτισμό της, τη γλώσσα της; Τι γίνεται όμως με την πολιτεία της, με το κράτος το ελληνικό;

Τα αγαπά και αυτά; Και εάν ναι, γιατί; Τι του έχουν προσφέρει ώστε να νιώθει ελεύθερος, ανεξάρτητος, ασφαλής, ζων με αξιοπρέπεια, πολίτης;

Όλα αυτά τα επικολυρικά που εκστομίζουν μεγαλοσχήμονες της πολιτείας και της εκκλησίας, πατριωτικά δήθεν, μόνο προβληματισμό προκαλούν. Είναι δυνατόν λες, όλοι αυτοί να αγαπούν με τόση ανιδιοτέλεια και τέτοιο πάθος τη χώρα και η χώρα

να σέρνεται και να μην μπορεί να θρέψει τα τέκνα της, (τους κατοικούντες σε αυτήν);

Αυτοί οι μεγαλοσχήμονες αποφασίζουν για το τι θα συμβεί στη χώρα, ποια θα είναι η πολιτική της, η οικονομία της, πως αναπτύσσεται ο πολιτισμός της, η παιδεία της, η υγεία της, πώς θα επιτευχθεί η συνοχή της κοινωνίας και λοιπά. Είναι δυνατόν οι μισοί να κατηγορούν τους άλλους μισούς για εθνική μειοδοσία;

Γιατί χρεοκοπήσαμε

Ενας πρώην Υπουργός απολογείται

Του **ΒΑΣΙΛΗ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ**

Η Ελλάδα δεν πρόκειται να βγει από την κρίση αν πολιτικό σύστημα και κοινωνία δεν δούμε κατάματα τις πραγματικές αιτίες της χρεοκοπίας και δεν αποφασίσουμε να τις αντιμετωπίσουμε.

Δύο είναι οι κύριες αιτίες:

ΠΡΩΤΟΝ: η αδυναμία πραγματοποίησης των αναγκαίων ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΩΝ, στο κράτος, στην οικονομία και στο εκπαιδευτικό σύστημα, που επέβαλε η ανάγκη προσαρμογής μας στις ραγδαία μεταβαλλόμενες συνθήκες.

Το πολιτικο-κομματικό σύστημα:

1) Αλώθηκε από κρατικοδίαιτα συντεχνιακά και επιχειρηματικά συμφέροντα. Διαφόρρωσε ένα πελατειακό, σπάταλο και αναποτελεσματικό κράτος.

2) Διατήρησε ένα εσωστρεφές και καταναλωτικό οικονομικό μοντέλο, κατασπαταλώντας τους άφθονους κοινοτικούς πόρους που στόχο είχαν τον εκσυγχρονισμό και τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας της παραγωγικής μας βάσης.

3) Υπέταξε τη δημόσια εκπαίδευση στην εξυπηρέτηση κομματικών και συντεχνιακών συμφερόντων και όχι των αναγκών της κοινωνίας.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ: «η ρίζα της κρίσης ήταν η αδυναμία ή η απροθυμία του πολιτικού συστήματος να εξελιχθεί σύμφωνα με τις απαιτήσεις του τέλους του 20ού αιώνα.

Το μείζον πρόβλημα της χώρας είναι πρωτίστως πολιτικό. Τα πολιτικά κόμματα από πυλώνες της δημοκρατίας και φορείς αρχών και αξιών, όπως προβλέπει το Σύνταγμα του 1975, σταδιακά εκφυλίστηκαν σε πελατειακά δίκτυα και μηχανισμούς άλωσης και νομής της εξουσίας. Ο κρατικός τομέας, ιδίως μετά το 1981, υπέστη τη λεηλασία των κομματικών επιδρομών και των τριών παρατάξεων. Κεντροαριστεράς, Κεντροδεξιάς και σήμερα της «πρώτη φορά» Αριστεράς, που κατέκτησαν την εξουσία. Η κομματοκρατία προξένησε βαθιές αλλοιώσεις στους θεσμούς, στη Δημόσια Διοίκηση, στην Παιδεία, στην ίδια την κοινωνία. Το κομματικό συμφέρον αναδείχθηκε σε υπέρτατη αξία. Πάνω από το δημόσιο και το εθνικό συμφέρον, Ιδεολογίες και προγράμματα αποδεικνύονται ευχολόγια και συρραφή υποσχέσεων, με στόχο την ψηφοθηρία. Τα μνημόνια αποκαλύπτουν την πολιτική υποκρισία. Και οι τρεις παρατάξεις, αφού ως αντιπολίτευση τα εξόρκιζαν, μόλις κατέλαβαν την εξουσία, συναγωνίστηκαν ποια θα αποδειχθεί ο συνεπέστερος εφαρμοστής τους.

Και η ευθύνη της ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ;

Στη δημοκρατία ο πολίτης έχει μερίδιο ευθύνης για την ποιότητα του πολιτικού προσωπικού. Έχει όμως τη μικρότερη. Προηγείται η ευθύνη των ελίτ και των ηγετών, που επιλέγουν τους κομματικούς υποψηφίους. Όταν όμως ο εργαζόμενος εμπιστεύεται τον ιδρώτα του και οι συνταξιούχοι τους κόπους μιας ζωής σε χέρια ανεπάγγελτων και τσαρλατάνων, όπως συμβαίνει τα τελευταία χρόνια, είναι αυτός που καταβάλλει το τίμημα των επιλογών του.

Είναι ώρα να επανεφεύρουμε την ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ως φορέα αξιών, οραμάτων, ελπίδας και προοπτικής. Να επανεφεύρουμε τα κόμματα ως κυψέλες ενεργών πολιτών και όχι ως δίκτυα πελατών.

Αντί να μειώνονται, αυξάνονται οι δημόσιοι υπάλληλοι

Θα μπορούσε να χαρακτηριστεί και «επίτευγμα ταχυδακτυλουργού»: από τη μια να πρέπει να εφαρμόσεις τον κανόνα «μόνο μία πρόσληψη για κάθε τρεις ή τέσσερις αποχωρήσεις εργαζομένων» και από την άλλη να καταφέρνεις να αυξήσεις και τον αριθμό των εργαζομένων στο Δημόσιο αλλά και τη συνολική μισθολογική δαπάνη. Ως προς την ακρίβεια του συμπεράσματος, αρκεί η παρουσία των επίσημων στατιστικών στοιχείων.

Η εξέλιξη της μισθολογικής δαπάνης

Τα ποσά είναι σε εκατ. και προέρχονται από τον προϋπολογισμό του 2019 για την περίοδο μέχρι και το 2019 και από το Μεσοπρόθεσμο για την περίοδο 2020-2022

	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022
Κράτος	11.602	12.018	13.521	12.998	13.540	13.608	13.693
Νομικά πρόσωπα	1.153	1.190	1.180	1.194	1.205	1.202	1.201
Νοσοκομείο-ΠΕΔΥ	480	498	523	583	568	570	572
ΟΤΑ	2.224	2.265	2.382	2.409	2.432	2.450	2.446
Ασφαλιστικά Ταμεία	360	356	356	363	364	365	366
ΣΥΝΟΛΟ	15.819	16.327	17.962	17.547	18.109	18.195	18.278

Οι εργαζόμενοι στο Δημόσιο

	Δεκ. 2015	Δεκ. 2016	Δεκ. 2017	Αύγ. 2018
Τακτικό προσωπικό	566.913	565.671	566.861	566.511
Έκτακτο προσωπικό	65.547	71.042	78.297	63.592
Τακτικό προσωπικό ΝΠΙΔ	33.571	33.199	36.047	35.867
Έκτακτο προσωπικό ΝΠΙΔ	10.772	15.447	17.522	21.514
ΣΥΝΟΛΟ	676.803	685.359	698.727	687.484

ΕΙΔΙΚΕΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ (περιλαμβάνονται στα γενικά σύνολα)

	Δεκ. 2015	Δεκ. 2016	Δεκ. 2017	Αύγ. 2018
Μετακλητο	1.901	2.070	2.487	2.442
Αιρετοί	7.149	8.057	8.248	8.527
Πρόεδροι/Μέλη Δ.Σ.	1.124	1.021	1.386	1.449
Όργανα Διοίκησης				
Λοιπές ειδικές περιπτώσεις	12.730	13.111	15.601	13.329

Καθαρό πράγμα δεν είναι ό,τι επλύθη, αλλ' ό,τι δεν ελερώθη.

Δημ. Καμπούρογλου

Οι λαοί που επιλέγουν διεφθαρμένους πολιτικούς, κλέφτες, απατεώνες και προδότες δεν είναι θύματα αλλά συνένοχοι.

Τζωρτζ Οργάνες

Προς μια επαυξημένη πραγματικότητα

Τρισδιάστατες απεικονίσεις της ανατομίας του σώματος. Πολύ απλά η πραγματικότητα θα επαυξηθεί σε όλες τις πτυχές της.

Επαυξημένη πραγματικότητα είναι αυτό που σήμερα βλέπουμε στην οθόνη παρκαρίσματος στα νέα αυτοκίνητα.

Πολύ σύντομα θα προβάλλεται το ολόγραμμα ενός τραγουδιστή στο σπίτι μας, οι αρχιτέκτονες θα βλέπουν σε τρισδιάστατη μορφή το κτίριο που σχεδιάζουν και οι χειρουργοί θα εκπαιδεύονται σε τρισδιάστατες απεικονίσεις της ανατομίας του σώματος.

Πολύ απλά η πραγματικότητα θα «επαυξηθεί» σε όλες τις πτυχές της.

FAKE NEWS Η ώρα του «deepfake»

Όσοι προβληματίζεστε για τα fake news προετοιμαστείτε για τα «deepfake» news. Στα πανεπιστήμια της Ουάσιγκτον και του Στάνφορντ οι ερευνητές έχουν αναπτύξει υπολογιστικά συστήματα που μπορούν να μιμούνται απόλυτα τις κινήσεις του προσώπου, οποιουδήποτε έχουν επιλέξει. Έχουν δημιουργήσει π.χ. συνθετικά video με τον Ομπάμα που μοιάζουν απολύτως με πραγματικά. Πλησιάζει ο καιρός που θα βλέπουμε στο διαδίκτυο κατασκευασμένα βίντεο πολιτικών ή ηθοποιών με δηλώσεις που δεν θα έχουν γίνει ποτέ. Ήδη υπάρχει διαθέσιμη μια εφαρμογή για τη δημιουργία για deepfakes (FakeApp) με οδηγίες χρήσης.

Η ΜΟΝΗ ΜΑΣ ΕΛΠΙΔΑ: ΜΙΑ ΑΘΟΥΡΥΒΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Γράφει ο ΜΙΧΑΗΛ Γ. ΙΑΚΩΔΙΒΗΣ
Καθηγητής Επιχειρηματικότητας & Καινοτομίας London Business School

Είναι αναγκαία, για να υπάρξει λογοδοσία, η χρήση της τεχνολογίας για την αξιολόγηση των υπηρεσιών που παρέχει το κράτος σε συσχετισμό με τους πόρους που καταναλώνουν.

Η Ελλάδα, μετά από μια πρωτοφανή κρίση που κοντεύει τη δεκαετία, θα έπρεπε κανονικά να έχει αρχίσει να ανακαταλαμβάνει το χαμένο της έδαφος.

Θα περίμενε κανείς να δει ένα συνεχιζόμενο μετασχηματισμό της κρατικής και κοινωνικής Διοίκησης μιας οικονομίας με πολλές ανεκμετάλλευτες ευκαιρίες, με δεδομένη τη διαθεσιμότητα εργατικού δυναμικού και τις παραδοσιακές (συχνά αναποτελεσματικές) δομές.

Δυστυχώς όμως η κατήφεια, οι περιορισμένες επενδύσεις και η ατολμία συνεχίζουν να μας χαρακτηρίζουν. Εξετάζοντας τα βαθύτερα αίτια της σημερινής καχεξίας, βρίσκει κανείς τον ρόλο του κρατικού μηχανισμού στην Ελλάδα, του οποίου τα βαθιά πλοκάμια επηρεάζουν όλες τις πτυχές της οικονομικής δραστηριότητας. Η χώρα μας έχει όλα τα μειονεκτήματα μιας κατευθυνόμενης οικονομίας, στην οποία η διοίκηση δεν μπορεί καν να ελέγξει την εύρυθμη λειτουργία της αγοράς. Οι λιγοστές δυναμικές εταιρείες έχουν συχνά οργανωτικές και διαχειριστικές αδυναμίες και δεν υπάρχει εσωτερική επιτήρηση μέσω ορθής διακυβέρνησης ούτε εξωτερικός έλεγχος.

Το Δημόσιο συνεχίζει όχι μόνο να καταδυναστεύει την οικονομία, αλλά και να κατασπαταλεί πόρους, χωρίς να παρέχει στους πολίτες την ποιότητα των υπηρεσιών που πληρώνουν αδρά.

Όσο παράδοξο και να ακούγεται, το 2019 μας δίνει τη δυνατότητα να ανατρέψουμε τον κατήφορο. Αναφέρομαι στη δυνατότητα να θεσπίσουμε μια σιωπηλή επανάσταση στον τρόπο με τον οποίο αποτιμάμε και ελέγχουμε το Δημόσιο και όλους τους λειτουργούς, αιρετούς

και μόνιμους. Κάτι τέτοιο, που θα μπορούσε να εφαρμοστεί άμεσα με τη βοήθεια της τεχνολογίας, θα έδινε την αφορμή για να μετασχηματίσουμε όχι μόνο το Δημόσιο, αλλά και το πολιτικό μας σύστημα και τον δημόσιο διάλογο.

Ένας από τους σημαντικότερους λόγους για τους οποίους το ελληνικό Δημόσιο είναι τόσο δυσλειτουργικό είναι ότι δεν εστιάζει στην αποτίμηση των υπηρεσιών που προσφέρει. Αυτό επιτρέπει στους εκάστοτε υπευθύνους να μη λογοδοτούν. Λόγω της απουσίας στοιχείων, μπορούν να υπεκφύγουν και να αποφεύγουν τις συνέπειες των αποτυχιών τους. Οι πολιτικοί τους προϊστάμενοι μπορούν αβίαστα να γενικολογούν και να αποτιμώνται ανάλογα με τη ρητορική τους δεινότητα και ακόμη περισσότερο, ανάλογα με τις σχέσεις τους με λιγότερο ή περισσότερο δι-απλεκόμενα ΜΜΕ.

Αυτό που χρειαζόμαστε και προσφέρεται από την υφιστάμενη τεχνολογία είναι η αξιολόγηση των υπηρεσιών που παρέχονται σε συσχετισμό με τους πόρους που καταναλώνουν. Όπως ακριβώς η Διαύγεια μπόρεσε να εκθέσει και να περιορίσει φαινόμενα σπατάλης, έτσι και ένα σύστημα καταμέτρησης του δυναμικού κάθε υπηρεσίας (και των πόρων που καταναλώνει) και αποτίμησης των υπηρεσιών που παράγει θα θέσει τα πλαίσια της αξιολόγησης του κράτους και μιας ορθολογικής ανακατανομής πόρων.

Μια τέτοια σιωπηλή επανάσταση μπορεί και πρέπει να αρχίσει το 2019. Δεν έχουμε πλέον περιθώρια να συντηρούμε ένα τόσο αναποτελεσματικό κράτος. Πρέπει να αντιμετωπίσουμε τα βαθύτερα αίτια της κακοδαιμονίας μας, αρχίζοντας από το Δημόσιο και συνεχίζοντας με την αξιολόγηση των πολιτικών μας ηγετών και του πραγματικού τους έργου. Όσο και αν ακούγεται παράτολμο, κάτι τέτοιο είναι σήμερα εφικτό.

ΤΑΜΠΟΥ ΤΟ ΠΕΛΑΤΕΙΑΚΟ ΚΡΑΤΟΣ

**Πώς να ανατραπεί, με κοινοβουλευτισμό,
η αναιδέστερη από τις ολιγαρχίες**

Το πρόβλημα σήμερα του κάθε Έλληνα είναι ένα: Πώς θα μπορέσει να καταλυθεί η ντροπή του «πελατειακού κράτους» των κομμάτων, με δημοκρατικές διαδικασίες και όχι με δικτατορία.

Αν θέλουμε να μιλάμε ρεαλιστικά, το ερώτημα πρέπει να είναι: Πώς με κοινοβουλευτισμό συνεπή στις αρχές του, μπορούμε να ανατρέψουμε την αυθαιρεσία μιας ανεξέλεγκτης εξουσίας ολίγων. Διότι δεν φιμώνει με τη βία τη βούληση των πολιτών, την εξαγοράζει.

Το «πελατειακό κράτος» καταργεί όχι μόνο τα «δημοκρατικά δικαιώματα» του πολίτη, την ευθύνη επιλογής των αρχόντων του, αλλά και τα «κοινωνικά» του δικαιώματα: τις προϋποθέσεις κάλυψης βασικών αναγκών του από θεσμούς που λειτουργούν με κριτήρια κοινής ωφέλειας και όχι

ΕΙΝΑΙ ΑΠΟΓΟΗΤΕΥΜΕΛΗ ΚΑΙ
ΕΞΟΡΓΙΣΜΕΛΗ ΜΑΖΙ ΤΟΥΣ!
ΘΑ ΤΟΥΣ ΨΗΦΙΣΩ ΜΙΑ-ΔΥΟ
ΦΟΡΕΣ ΑΙΩΝΑ ΚΑΙ ΤΕΛΟΣ!



ατομικής κερδοσκοπίας. Το «πελατειακό κράτος» της κομματοκρατίας μεταβάλλει τους κρατικούς λειτουργούς σε παρασιτική μάζα αργόσχολων και οριστικά στερημένων από κάθε δημιουργική πρωτοβουλία ανθρώπων. Και καμιά κυβέρνηση δεν διανοήθηκε ποτέ να αλλάξει τις προϋποθέσεις και συνθήκες αυτού του ανθρώπινου εκπεσμού.

Στις απαρχές του ο θεσμός της δημοσιοϋπαλληλίας θεωρήθηκε (και ήταν) μεγάλη κοινωνική κατάκτηση, αυτόνομη καύχηση να εξασφαλίζει το κράτος στους πολίτες την ικανοποίηση των βασικών αναγκών.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 4

ΑΝΥΠΑΡΚΤΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Η Κοινοβουλευτική Επιτροπή Θεσμών διαπίστωσε ότι ο εσωτερικός έλεγχος στην κρατική μηχανή είναι ανεπαρκής, αναποτελεσματικός ή και ανύπαρκτος, σύμφωνα με σχετική έκθεση.

Στα συμπεράσματα της έκθεσης διαπιστώνεται ότι οι περισσότερες από τις υφιστάμενες μονάδες εσωτερικού ελέγχου των υπουργείων υπολειτουργούν λόγω έλλειψης επαρκούς αριθμού κατάλληλου και εξειδικευμένου προσωπικού και ότι σε ορισμένα υπουργεία/υπηρεσίες/οργανισμούς δεν λειτουργούν καθόλου τέτοιες μονάδες, γεγονός αυτό οδηγεί στο συμπέρασμα ότι ο έλεγχος που ασκείται από τις υφιστάμενες μονάδες δεν είναι επαρκής και αποτελεσματικός ή είναι ακόμη και ανύπαρκτος.

Διατυπώνει τη θέση ότι η μέχρι τώρα απουσία, καθώς και η μη σωστή εφαρμογή του μηχανισμού εσωτερικού ελέγχου στη δημόσια υπηρεσία, στην ευρύτερη της έννοια, διαιώνιζε τα κρούσματα διαφθοράς, για αυτό και η Επιτροπή αναμένει αναθεώρηση όλου του συστήματος του εσωτερικού ελέγχου θα αντιμετωπιστούν και θα παταχθούν στη ρίζα τους τα φαινόμενα διαφθοράς.

ΠΛΗΡΗΣ Ο ΚΡΑΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ ΣΤΗΝ ΤΣΕΠΗ ΜΑΣ

Τη γενικευμένη εφαρμογή του πλαστικού χρήματος προωθεί τάχιστα η κυβέρνηση, αφού πλέον οι συναλλαγές άνω των 200 ευρώ θα απαιτούν, ο ιδιώτης να έχει τραπεζικό λογαριασμό ή πιστωτική κάρτα.

Η βασική δικαιολογία που χρησιμοποιείται για την εκ νέου στήριξη και επιδότηση των τραπεζών αλλά και τον άμεσο κρατικό και τραπεζικό (ιδιωτικό) έλεγχο του πως ξοδεύει τα χρήματά του ο πολίτης είναι η πάταξη της φοροδιαφυγής και του μαύρου χρήματος, κάτι που όμως έρχεται σε αντίφαση με τα ποσά των 100 και 200 ευρώ στις συναλλαγές -αυτή δεν είναι ούτε καν μινιατούρα της φοροδιαφυγής των μεγάλων που τελικά όπως φαίνεται δεν τους πιάνει ποτέ και κανείς.

Στα σχέδια είναι δε να μειωθεί στα 100 ευρώ το όριο συναλλαγών σε μετρητά.

Ο ΑΠΛΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ ΘΑ ΕΛΕΓΧΕΤΑΙ ΠΛΗΡΩΣ, ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΟΙΟΣ ΘΑ ΤΟ ΕΛΕΓΧΕΙ;

ΟΛΓΑ ΜΑΥΡΟΥ

ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΡΑΤΑΕΙ ΤΟ ΚΛΕΙΔΙ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΡΟΚΛΗΣΗΣ ΤΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

του ΔΗΜΗΤΡΗ ΣΑΜΑΡΑ

Η Ελλάδα ύστερα από χρόνια πρωτοφανούς συρρίκνωσης του ΑΕΠ και αδρανοποίησης μεγάλου μέρους του παραγωγικού της δυναμικού χρειάζεται επειγόντως πολύ άμεσες επενδύσεις.

Οι επενδύσεις αυτές είναι βέβαιο ότι δεν μπορούν να γίνουν από το κράτος αλλά μόνο από ιδιώτες επενδυτές.

Είναι επίσης βέβαιο ότι ανάπτυξη χωρίς επενδύσεις δεν μπορεί να υπάρξει. Με καθημαγμένο το εγχώριο επιχειρείν, με σοβαρά διαταραγμένη τη σχέση εμπιστοσύνης μεταξύ ιδιωτών επενδυτών και κράτους, με πλήρως αντιαναπτυξιακό θεσμικό πλαίσιο, αλλά και με παροπλισμένο το τραπεζικό σύστημα, η προσέλκυση άμεσων επενδύσεων είναι ανέφικτη και όποιος τις επικαλείται ή δεν γνωρίζει από επενδύσεις ή δεν λέει την αλήθεια.

Το κράτος όμως, αυτή η τεράστια αβυσσαλέα οντότητα που καταπίνει τις περισσότερες από τις δημιουργικές προσπάθειες ιδιωτών και επιχειρήσεων, δεν είναι κάτι το άπιαστο ή το νεφελώδες. Είναι το δημιούργημα των πολιτικών δυνάμεων που στην Ελλάδα

ανεξαρτήτως τοποθέτησης στο ιδεολογικό φάσμα, έχουν τον κρατισμό βαθιά τυπωμένο στο DNA τους.

Δεν θα πρέπει να εκπλήσσει το γεγονός ότι έλληνες και ξένοι επιχειρηματίες που θέλουν να επενδύσουν στη χώρα μας συμφωνούν στην εξής διαπίστωση: το σημαντικότερο από τα εμπόδια που αντιμετωπίζουν είναι η γραφειοκρατία. Και η γραφειοκρατία πάει χέρι χέρι με την πολυνομία, τις δαιδαλώδεις αδειοδοτικές διαδικασίες, τις αλληλεπικαλύψεις στις αρμοδιότητες των δημοσίων υπηρεσιών, τις καθυστερήσεις στην απονομή Δικαιοσύνης.

Πληροφορική και επικοινωνίες προσφέρουν τα εργαλεία που μπορούν να αλλάξουν ριζικά το επιχειρηματικό περιβάλλον, να ρίξουν το άπλετο φως της διαφάνειας στις σχέσεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα.

Δυστυχώς όμως απέναντι σε όλα αυτά, απέναντι στην οποιαδήποτε επένδυση, είναι η κρατική μηχανή, η οποία κινείται στην αντίθετη κατεύθυνση.

Μια νέα εταιρεία μπορεί να ιδρύεται σε μία ημέρα, όπως λένε οι εκάστοτε κυβερνώντες, τι εννοούν όμως να ιδρύεται; Να παίρνει ΑΦΜ; Αλλά μόνο με το ΑΦΜ δεν λειτουργεί ούτε παράγει μια εταιρεία.

Η λύση στο πρόβλημα περνάει μόνο από τους πολιτικούς, οι οποίοι αν θέλουν πράγματι να βοηθήσουν τις επενδύσεις, θα πρέπει κάθε φορά που «νομοθετούν» (σε όλα τα επίπεδα, νόμος, προεδρικό διάταγμα, υπουργική απόφαση κλπ.) να είναι βέβαιοι ότι η κάθε λέξη, η κάθε πρόταση και εν γένει η κάθε διάταξη θα διευκολύνουν την υλοποίηση των επενδύσεων.

Στο κρίσιμο κεφάλαιο της φορολογίας και του ασφαλιστικού συστήματος, η σταθερότητα κρίνεται κάτι παραπάνω από απαραίτητη.

Συνεπώς, η απάντηση στο όλο αναπτυξιακό ζήτημα της χώρας βρίσκεται στην αλλαγή του τρόπου λειτουργίας του κράτους κάτι που συνολικά το πολιτικό προσωπικό, ανεξαρτήτως κομμάτων, πρέπει να αντιληφθεί και να το αντιμετωπίσει σαν ένα εθνικής σημασίας θέμα, ως έναν εθνικό στόχο.

Εν κατακλείδι, επειδή η επιχειρηματικότητα διδάσκεται και καλλιεργείται, θα πρέπει να την εμφυσήσουμε στην επόμενη γενιά, μέσα από το εκπαιδευτικό σύστημα και κυρίως μέσω της διασύνδεσης του πανεπιστημίου με τον επιχειρηματικό κόσμο.

ΕΛΕΓΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

Γράφει ο ΑΛΕΚΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
πρώην Υπουργός

Εάν η χώρα θέλει να καταπολεμήσει πραγματικά τη διαφθορά, πρέπει να απαλλαγεί από την παθογένεια του νομικισμού και να εισαγάγει ένα σύγχρονο σύστημα ελέγχου των δημόσιων οικονομικών της.



Το σημερινό Ελεγκτικό Συνέδριο ιδρύθηκε το 1833 κατά το γαλλικό πρότυπο και είναι από τους αρχαιότερους θεσμούς του ελληνικού κράτους. Σήμερα έχει πλήρως ξεπεραστεί. Στην Ελλάδα παραμένει ακατανόητα ο ίδιος. Στην εποχή μας, με πολύ λιγότερα μέσα, επιτυγχάνονται σαφώς καλύτερα αποτελέσματα από ό,τι έχει καταφέρει μέχρι σήμερα ο διαχρονικός σε όλους τους κρατικούς θεσμούς νομικισμός.

Ο ΟΡΘΟΛΟΓΙΣΜΟΣ, η επιστήμη, η σύγχρονη τεχνολογία, ο εμπειρισμός και όχι ο νομικιστικός έλεγχος της νομιμότητας είναι οι βάσεις του σύγχρονου δημοσιονομικού ελέγχου προκειμένου να προστατευθεί αποτελεσματικά το δημόσιο χρήμα.

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΑΠΟ ΠΟΤΕ, σήμερα και η ελληνική κοινωνία απαιτεί απαντήσεις στο ερώτημα «εάν πιάνουν τόπο» τα χρήματα των φορολο-

γούμενων και όχι μόνο «εάν διατίθεται νόμιμα», με την έννοια της τυπικής νομιμότητας, κάτω από την οποία κρύβονται τεράστιες ανομίες.

Στην Ελλάδα τα μέλη του Ελεγκτικού Συνεδρίου είναι δικαστικοί λειτουργοί, δηλαδή εξ ορισμού μόνο νομικοί. Οι δε ελεγκτές είναι δημόσιοι υπάλληλοι με κάποια νομική παιδεία. Στους ανώτατους ελεγκτικούς θεσμούς των προηγμένων χωρών λειτουργεί απλώς μια νομική υπηρεσία, αλλά ούτε τα μέλη ούτε οι ελεγκτές απαιτείται να είναι μόνο νομικοί. Είναι αυτονόητο, λοιπόν, ότι οι ελεγκτές εντός Ελεγκτικού Συνεδρίου δεν θα προέρχονται μόνο από τη νομική επιστήμη αλλά και από άλλους κλάδους, όπως πολιτικοί μηχανικοί, μηχανολόγοι, χημικοί, οικονομολόγοι, επιστήμονες πληροφορικής, λογιστές, στατιστολόγοι κλπ.

ΕΑΝ Η ΧΩΡΑ θέλει να καταπολεμήσει πραγματικά τη διαφθορά, πρέπει να απαλλαγεί από την παθογένεια του νομικισμού και να εισαγάγει ένα σύγχρονο σύστημα ελέγχου των δημόσιων οικονομικών της. Η πολιτική θέληση αρκεί και ο χρόνος είναι

τώρα, με αφορμή την αναθεώρηση του Συντάγματος, να πάμε τη χώρα παραπέρα, ενισχύοντας όλους τους πολυκαίρισμένους και ασθενείς θεσμούς μας.

Την περίοδο των αυταρχικών καθεστώτων, οι έλεγχοι αφορούσαν κυρίως το αν ο υπόλογος ταμίας είχε υπεξαιρέσει χρήματα. Με την εξέλιξη του κοινοβουλευτισμού προστέθηκε και ο έλεγχος νομιμότητας, δηλαδή εάν τα χρήματα είχαν διατεθεί νόμιμα. Η Ελλάδα δυστυχώς παραμένει ακόμη εκεί. Στην εποχή μας ο δημοσιονομικός έλεγχος που ασκείται από τα σύγχρονα ελεγκτικά συνέδρια άλλων χωρών προσθέτει ένα ακόμη κριτήριο. Το δημόσιο χρήμα οφείλουν οι διοικούντες να διαθέτουν και προς τον σωστό σκοπό, με οικονομία μέσων.

ΤΑΜΠΟΥ ΤΟ ΠΕΛΑΤΕΙΑΚΟ ΚΡΑΤΟΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΠΟ ΤΗ ΣΕΛ. 3

Όλη αυτή η θαυμαστή ανάπτυξη του κοινωνικού κράτους έχει σήμερα υποκατασταθεί από μια ξέφρενη υστερία μετατροπής των κοινωνούμενων αναγκών σε πεδία οικονομικής αποκλειστικά συναλλαγής, πεδία «ελευθερίας των αγορών».

Το υπονόμισμα η μεθοδευμένη άρνηση να λειτουργήσει ο δημόσιος υπάλληλος ως κοινωνικός λειτουργός. Το κομματικό, «πελατειακό» κράτος θέλησε τον δημόσιο υπάλληλο αποκλειστικά ή πρωτίστως εξαγορασμένο ψηφοφόρο, μόνιμα αγκυροβολημένο σε κάποια κομματική αγέλη, να ψηφίζει σταθερά και διά βίου, με όλη την οικογένεια, τους ευεργέτες του.

Το κομματικό πελατειακό κράτος εξαγοράζει την ψήφο του πολίτη με τον διορισμό του στο Δημόσιο. Χωρίς αξιολόγηση, χωρίς κρίση, χωρίς συνεχή αποτίμηση της προσφοράς του. Έτσι προέκυψε η χρόνια γάγγραινα της ελληνικής κοινωνίας: ο συνδικαλισμός των δημοσίων υπαλλήλων. Απαγορευμένος από το Σύνταγμα, πολύ γρήγορα οι συνδικαλισμένοι του Δημοσίου αναδείχθηκαν οι πλέον έξαλλοι διεκδικητές της αυθαιρεσίας και αναξιοκρατίας. Γιατί να μην αποδημήσουν από αυτόν τον κατεστημένο εφιάλτη παιδιά και εγγόνια, ακόμα και των δοσιλόγων υπαίτιων.

Όμως η κοινωνική έκρηξη που θα έβαζε τέλος στο «πελατειακό κράτος», στη χυδαία εξαπάτηση των πολιτών από τις κομματικές συντεχνίες, δεν έχει ακόμα υπάρξει.

◀ Ό,τι βγήκε από αυγό, πάλι αυγό θα βγάλει

ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΗΣ

Οι μέχρι τώρα «εξορύξεις» χημικών ουσιών από φυσικά προϊόντα δείχνουν ότι τα δυνητικά οφέλη μπορεί να είναι τεράστια.

Ας μιλήσουμε σήμερα όσο πιο --- φυσικά γίνεται. Ας μιλήσουμε για

το τεράστιο «πράσινο» ελληνικό κεφάλαιο το οποίο παραμένει σε μεγάλο βαθμό ανεκμετάλλευτο σε μια χώρα ευλογημένη. Ας μιλήσουμε για τα περισσότερα από 6.700 είδη φυτών, εκ των οποίων τα 1.278 είναι ενδημικά – κοινώς το 22% των ελληνικών φυτών υπάρχει μόνο εδώ και πουθενά αλλού στον πλανήτη-, που κατατάσσουν την Ελλάδα μεταξύ των μεγαλύτερων φυτικής βιοποικιλότητας παγκοσμίως (και ας αναλογιστούμε ότι όλα αυτά έχουν έλθει στο φως μέσα από τις περιορισμένες φυτοχημικές μελέτες που έχουν διεξαχθεί ως σήμερα, γεγονός που σημαίνει ότι ούτε καν έχουμε ιδέα για το μέγεθος του φυτικού μας πλούτου). Ας μιλήσουμε και για τα θαλάσσια και υδρόβια οικοσυστήματα της χώρας μας, που θεωρούνται επίσης σε παγκόσμια κλίμακα, έχοντας να

παρουσιάσουν περισσότερα από 515 διαφορετικά είδη θαλάσσιων μικροφυκών. Το θέμα βέβαια δεν είναι μόνο να μιλάμε για όλον αυτόν τον φυσικό θησαυρό, αλλά να τον αξιοποιήσουμε κατάλληλα προσφέροντας έτσι τόσο στον πληθυσμό καλύτερα φάρμακα, καλύτερα καλλυντικά, καλύτερα προϊόντα διατροφής, αλλά και στην πολύπαθη χώρα μας έναν νέο σημαντικό οικονομικό πυλώνα – τόσο σημαντικό ώστε κάποιοι γνωρίζοντας να αναφέρουν ότι τα φυσικά προϊόντα μπορούν να αποδώσουν στην Ελλάδα αντίστοιχα οφέλη με την πιο «βαριά» μας βιομηχανία, που δεν είναι άλλη από τον τουρισμό.

Το φυσικό είναι να ξεκινήσουμε από το τι σημαίνει «φυσικό προϊόν». Όπως αναφέρει ο καθηγητής του Τομέα Φαρμακογνωσίας και Χημείας Φυσικών Προϊόντων στο Τμήμα Φαρμακευτικής του ΕΚΠΑ κ. Λεάνδρος Σκαλτσούνης, «γενικά ο όρος «φυσικά προϊόντα» περιγράφει χημικές ενώσεις που προέρχονται από τη φύση και οι οποίες απομονώνονται από χερσαίους και θαλάσσιους οργανισμούς, όπως φυτά, φύκη, μαλάκια, ακόμα και μύκητες ή βακτήρια. Η φύση αποτελεί μια ανεξάντλητη πηγή μορίων με τεράστια ποικιλία και πρωτοτυπία δομών και ιδιοτήτων. Μέχρι σήμερα έχουν καταγραφεί πάνω από 250.000 ενώσεις φυσικής προέλευσης, αλλά ο πραγματικός αριθμός είναι πολύ μεγαλύτερος, δεδομένου ότι ένα μόνο μικρό ποσοστό έχει μελετηθεί».



Να λυπάστε το έθνος,
Αν φοράει ρούχο που δεν το ύφανε,
Αν τρώει ψωμί, αλλά όχι από τη σοδειά του,
Αν πίνει κρασί, αλλά όχι από το πατητήρι του.



στα φυτοφάγα ζώα

Αντιστοίχως ένας θαλάσσιος οργανισμός παράγει ενώσεις προκειμένου να αντιμετωπίσει εχθρούς στο περιβάλλον του. Σκοπός μας είναι να μπορέσουμε να μετατρέψουμε αυτές τις ενώσεις σε φαρμακευτικά προϊόντα. Παραδοσιακά, τα φυσικά προϊόντα αξιοποιούνται στη φαρμακοβιομηχανία και στην κοσμητολογία. Είναι εντυπωσιακός ο αριθμός των νέων φαρμακευτικών προϊόντων που προέρχονται από τη φύση.

Και από την ευεργετική δράση των φυσικών προϊόντων στο ... μέσα μας, ας περάσουμε στο ... έξω μας, κοινώς στην εμφάνισή μας. Η βιομηχανία καλλυντικών στηρίζεται ολοένα και περισσότερο σε φυσικά προϊόντα (το βλέπουμε παντού γύρω μας), ενώ υπάρχει και συνεχές ενδιαφέρον ώστε να έλθουν στο φως και άλλες φυσικές ουσίες, οι οποίες θα αποτελέσουν τη βάση νέων προϊόντων.

Και στην κοσμητολογία η Ελλάδα, χάρη στη μεγάλη βιοποικιλότητά της, φαίνεται ότι μπορεί να διαδραματίσει πολύ σημαντικό ρόλο, τόνισε ο δρ. Σαλιού Νγκομ, ερευνητής Φυτοχημείας σε μια από τις μεγαλύτερες εταιρείες καλλυντικών στον κόσμο, τη L'Oréal. Και αυτή τη δήλωση μάλλον πρέπει να τη λάβουμε σοβαρά υπ' όψιν μας...

Το σίγουρο είναι ότι η αξιοποίηση της ελληνικής βιοποικιλότητας δεν πρέπει να αφεθεί στην τύχη της. Οι συνθήκες είναι πια ώριμες για την αξιοποίηση της ελληνικής βιοποικιλότητας. Μια τέτοια προσέγγιση θα άνοιγε νέες κατευθύνσεις και θα έδινε πνοή στην οικονομία με τη δημιουργία καινοτόμων επιχειρήσεων.

Παράλληλα, θα έδινε λύση σε πολλά προβλήματα που αντιμετωπίζει η ελληνική γεωργία, δεδομένου ότι η συστηματική καλλιέργεια φαρμακευτικών και αρωματικών φυτών, που είναι απαραίτητη προϋπόθεση για τη βιομηχανική ανάπτυξη ενός προϊόντος, θα μπορούσε να αντικαταστήσει άλλες προβληματικές και ζημιονόγες καλλιέργειες.

Η φύση, όταν παράγει πολύπλοκες ενώσεις, δεν το κάνει για να θεραπεύσει παθήσεις του ανθρώπου. Ένα φυτό παράγει κάποιες ενώσεις κυρίως για να αμυνθεί ενάντια σε μικρόβια που μπορεί να το προσβάλλουν ή ενάντια

Μάλιστα σε κάποιες παθήσεις, όπως είναι ορισμένες μορφές καρκίνου, φάρμακα φυσικής προέλευσης αποτελούν όπλα αιχμής. Αξίζει να σημειωθεί ότι 52% όλων των πρόσφατα καταχωρισμένων χημικών συνδέονται έμμεσα ή άμεσα με τα φυσικά προϊόντα.

ΡΙΖΑ ΠΟΥ ΠΑΕΙ ΒΑΘΙΑ

Γράφει η ΠΕΠΗ ΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ

«Τα φυτά που φυτρώνουν από παραδοσιακούς σπόρους μπορούν να είναι ξερικά γιατί αντέχουν», μας έλεγε ο φίλος μας στο νησί.

«Αντίθετα με τα μεταλλαγμένα, η ρίζα τους πάει βαθιά στη γη. Και όταν το λιόπυρι τα χτυπάει, κρύβονται μέσα στα ίδια τους τα φύλλα, που σμιγνούν και σκεπάζουν τον καρπό, όπως κάνουμε κι εμείς για να φυλαχτούμε στη μεγάλη κάψα. Κοίτα, είπε μετά, αυτά τα καρπούζια. Για να πάρω τον σπόρο τους ανέβηκα δύο ώρες δρόμο στο βουνό, εκεί όπου τους είχε ένας γέρος. Μυστήριος άνθρωπος ο γέρος. Άμα δεν έρθεις με την αυγή στις πέντε το πρωί, σπόρους δεν έχει. Μετά πάω για το άρμεγμα».

Γραφικότητα; Όχι. Σεβασμός στον χώρο, στον ξερότοπο όπου φύτρωναν οι θαυματουργοί σπόροι και στον χρόνο, την ώρα του ξημερώματος, στη φύση που γίνεται δύναμη δημιουργίας και ζωής. Αυτός ο σεβασμός στη φύση, γύρω μας και μέσα στον άνθρωπο, που λείπει τόσο δραματικά από τον καταστροφικό τρόπο με τον οποίο οργανώνουν την παραγωγή και την εκμετάλλευση των τροφίμων όσοι δυναστεύουν τον κόσμο.

Με την υπόσκαψη της κυριαρχίας στα τρόφιμα οδηγήσαμε στην -περαιτέρω καταστροφική- αλλαγή του προϋπάρχοντος πλαισίου στην παραγωγή, «απελευθέρωση» των όρων παραγωγής, υποχρέωση να ακολουθούνται κοινοτικές ντιρεκτίβες που αποδεικνύονται καταστροφικές και αδιέξοδες και μια γενικότερη έλλειψη προοπτικής και ελπίδας κάνουν την αγροτική εργασία να μοιάζει, όπως συμβαίνει και με άλλους τομείς στη χώρα μας, όλο και πιο ασύμφορη.

Υπάρχει εναλλακτικός δρόμος; Περιπτώσεις—κάποτε και δίκτυα- παραγωγών που σώζουν και εξελίσσουν παραδοσιακούς τρόπους παραγωγής και διακίνησης των αγροτικών προϊόντων, στη γεωργία, την κτηνοτροφία, την αλιεία, αποτελούν οδηγητικά παραδείγματα. Αλλά, όσο αισιόδοξα κι αν είναι τα στοιχεία αυτά, δεν αναιρούν την πραγματικότητα. Ο αγώνας για τη διατροφική κυριαρχία στην Ελλάδα περνά μέσα από την ανάκτηση της εθνικής της κυριαρχίας.

• Η ζωή δεν είναι το να περιμένουμε πότε θα περάσουν οι καταιγίδες. Είναι το να μάθουμε πώς να χορεύουμε μέσα στη βροχή.

Vivian Greene

Η ΦΟΥΣΚΑ ΤΩΝ ΙΔΙΩΤΙΚΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ

Της **ΑΝΤΙΑΣ ΨΑΡΡΑ**

Πως μερικοί επιχειρηματίες βρέθηκαν ξαφνικά με δικές τους τράπεζες, οι οποίες δάνειζαν χωρίς εγγυήσεις εταιρείες που ανήκαν στους ίδιους και ζημίωσαν με δισεκατομμύρια ευρώ την ελληνική οικονομία. Οι περιπτώσεις των Κοσκωτά, Λαυρεντιάδη, Βγενόπουλου αποτελούν ένα μόνο δείγμα του τι προηγήθηκε της ελληνικής οικονομικής κρίσης

Όχι μόνο οι απλοί πολίτες, αλλά ολόκληρο το πολιτικό σύστημα και φυσικά τα ΜΜΕ αδρανούσαν ακόμα και όταν έβλεπαν μπροστά στα μάτια τους να αποκαλύπτεται ότι βραβευμένοι «επιχειρηματίες της χρονιάς» έδρασαν με αμφιλεγόμενες και παράνομες μεθόδους με στόχο την εξουσία, την επιρροή και τον υπέρογκο πλουτισμό. Η ομαδική αυταπάτη για τους «αυτοδημιούργητους» και τους «δαιμόνιους» έχει βαθιές ρίζες.

Ποικίλοι επιχειρηματικοί κολοσσοί προκάλεσαν κάθε λογής φούσκες και έκαναν κάθε φορά το πολιτικό σύστημα και τους πολίτες να πέφτουν από τα σύννεφα, όταν αποκαλυπτόταν η μέθοδος ανάπτυξης και πλουτισμού τους. Συνήθως, μάλιστα, δεν ήταν οι ελεγκτικοί μηχανισμοί του κράτους, αλλά κάποιος ανταγωνιστής επιχειρηματίας που φρόντιζε να ξεκινήσει το ξετύλιγμα του κουβαριού της απάτης.

Το σκάνδαλο Κοσκωτά άρχισε να αχνοφαιίνεται, όταν ο Κίτσος Τεγόπουλος έβαλε κάτω και συνέκρινε τους ισολογισμούς και τα στοιχεία της τράπεζας και των εταιρειών του. Ο ένας επιχειρηματίας αποκάλυπτε τις απάτες του άλλου.

Ιδιόκτητες τράπεζες

Οι αυτοδημιούργητοι και βραβευμένοι επιχειρηματίες και τραπεζίτες Κοσκωτάς – Λαυρεντιάδης – Βγενόπουλος είναι τρεις emblematicές περιπτώσεις με κοινά χαρακτηριστικά που απασχόλησαν την κοινή γνώμη, τα ΜΜΕ, το πολιτικό προσωπικό και η Δικαιοσύνη.

Οι πρωταγωνιστές και οι εμπλεκόμενοι στην τραπεζική φούσκα που συμπαρέσυρε την οικονομία της χώρας και αύξησε το χρέος με τις ανάγκες για συνεχείς αναχρηματοδοτήσεις όλων των «τρεμάμενων» τραπεζών με τα επισημασμένα δάνεια, την κακοδιαχείριση και τη διαρροή κεφαλαίων στο εξωτερικό είναι φυσικά πολλοί περισσότεροι.

Η Τράπεζα Κρήτης, η Proton Bank και η Margif Bank σύμφωνα με όσα προέκυψαν από δικαστικές και κοινοβουλευτικές διαδικασίες και δημοσιογραφικές αποκαλύψεις, πρακτικά ήταν ανεξέλεγκτες ή ελέγχονταν από «έμπιστους» ορκωτούς και με τον εκάστοτε διοικητή της ΤτΕ να γυρίζει ... αλλού το βλέμμα του. Με τη βοήθεια νόμων που αθώωναν προκαταβολικά τα τραπεζικά στελέχη, με τα νομιμοφανή μετοχοδάνεια και τις αμφίδρομες διαδρομές του χρήματος μεταξύ εταιρειών και τραπεζών που ανήκαν στα ίδια πρόσωπα πορεύτηκαν οι επιφανείς επιχειρηματίες μέχρι που η «μπάνκα» τινάχτηκε στον αέρα.

Φορολογήστε τους πλούσιους

ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΓΙΑ ΜΙΑ ΠΙΟ ΔΙΚΑΙΗ ΕΥΡΩΠΗ

Ο τετραπλασιασμός του τρέχοντος προϋπολογισμού της Ε.Ε. θα μεγεθύνει τα έσοδα στα 800 δισ. ευρώ

800 δισ. ευρώ
ΠΗΓΕΣ ΕΣΟΔΩΝ

300 δισ. ευρώ
1,5% του ΑΕΠ

Με την υιοθέτηση ενιαίου φορολογικού συντελεστή 37% στα κέρδη των επιχειρήσεων σε όλη την Ε.Ε.

200 δισ. ευρώ
1%

Με την επιβολή προοδευτικού φόρου στους πλούσιους: επιπλέον φόρος 10% σε εισοδήματα μεγαλύτερα των 100 χιλιάδων ευρώ και 20% σε όσους κερδίζουν πάνω από 200.000 ευρώ

220 δισ. ευρώ
1,1%

Από την επιβολή φόρου στα περιουσιακά στοιχεία των φυσικών προσώπων επιπλέον φόρος 1% σε ακίνητα που έχουν αξία μεγαλύτερη του 1 εκατ. ευρώ και 2% σε αυτά που έχουν αξία μεγαλύτερη των 5 εκατ. ευρώ

80 δισ. ευρώ
0,4%

Από την επιβολή φόρου 30 ευρώ ανά τόνο στις εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα

800 δισ. ευρώ
ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΕΣΟΔΩΝ

200 δισ. ευρώ
1% του ΑΕΠ

Σε καινοτομία, έρευνα για την ενίσχυση της ανάπτυξης και τη δημιουργία θέσεων εργασίας

80 δισ. ευρώ
0,4%

Για την ανάπτυξη της πράσινης τεχνολογίας προκειμένου να αντιμετωπιστεί η κλιματική αλλαγή

80 δισ. ευρώ
0,4%

Σε ταμείο μετανάστευσης για τη βοήθεια των χωρών που αντιμετωπίζουν προσφυγικές κρίσεις

400 δισ. ευρώ
2%

Αφού διαιρεθούν αναλογικά με βάση τον πληθυσμό θα επιστραφούν στις χώρες-μέλη προκειμένου αυτές να τα ξοδέψουν όπου επιλέξουν

40 δισ. ευρώ
0,2%

Για την ενίσχυση γεωργίας και βιομηχανίας στη μετάβασή τους προς μια πιο πράσινη οικονομία

ΠΗΓΗ: GUARDIAN, ΜΑΝΙΦΕΣΤΟ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΚΔΗΜΟΚΡΑΤΙΣΜΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

• Τέσσερα πράγματα είναι πάντα περισσότερο από ότι νομίζουμε: Τα χρέονα μας, τα χρέη μας, τα σφάλματά μας και οι εχθροί μας.

• Να δανείζεστε λεφτά, όταν δεν τα χρειάζεστε.



Προσωπική ευθύνη όσων διοικούν νομικά πρόσωπα

Των **ΤΖ. ΠΑΝΟΥ & Γ. ΣΑΜΟΘΡΑΚΗ**

Τα πρόσωπα που διοικούν ένα νομικό πρόσωπο ευθύνονται προσωπικά και αλληλέγγυα, δηλ., παράλληλα με το νομικό πρόσωπο, με την προσωπική τους περιουσία, για την πληρωμή των φόρων, τόκων και προστίμων, καθώς και για τις ασφαλιστικές εισφορές προς τους φορείς κοινωνικής ασφάλισης, που οφείλονται από αυτά τα νομικά πρόσωπα, καθώς και του φόρου που παρακρατείται, ανεξάρτητα από τον χρόνο βεβαίωσης των ποσών αυτών.

Περαιτέρω τα ανωτέρω πρόσωπα τιμωρούνται

με ποινή φυλάκισης έως τριών ετών (και ανάλογα με το ύψος των χρεών εφόσον το σχετικό ποσό υπερβαίνει τις 100.000 ευρώ) αν το νομικό πρόσωπο που διοικούν δεν καταβάλλει τα βεβαιωμένα χρέη προς το Δημόσιο, τα ΝΠΔΔ, τις επιχειρήσεις και τους οργανισμούς του ευρύτερου δημόσιου τομέα για χρονικό διάστημα μεγαλύτερο των 4 μηνών.

Πέραν ωστόσο της προσωπικής ευθύνης για την καταβολή φόρων, οι διοικούντες νομικά πρόσωπα ευθύνονται ποινικά και για τυχόν εγκλήματα φοροδιαφυγής του νομικού προσώπου.

Το ζήτημα του πολιτεύματος

Του ΤΑΚΗ ΒΙΔΑΛΗ

Ο προβληματισμός για την εγχώρια οικονομική κρίση, τις συνέπειες του «μνημονίου» στην εθνική μας κυριαρχία και, κυρίως, για την κρίση του πολιτικού συστήματος, έχει προς το παρόν εστιασθεί σε ευθύνες προσώπων και κομμάτων. Οι περισσότεροι αναλυτές δείχνουν να πιστεύουν ότι είτε συγκεκριμένα πρόσωπα (πολιτικά ή μη) είτε κάποια κόμματα είτε και τα δύο δεν ανταποκρίθηκαν στις ευθύνες της εξουσίας που άσκησαν –και ασκούν–, ότι επομένως η λύση θα προκύψει από άλλα πρόσωπα και –ενδεχομένως– άλλα κόμματα, πιο ικανά, πιο υπεύθυνα και πιο έντιμα.

Το ερώτημα, λοιπόν, που αμέσως τίθεται είναι: πόσο «ισχυροί» είναι οι θεσμοί που δεν καταφέρνουν να αποτρέψουν τη φυσική ροπή οποιουδήποτε ασκεί εξουσία στην κατάχρησή της, δηλαδή στη διαφθορά;

Η ελληνική κοινωνία της μεταπολίτευσης παρέμεινε «αδύναμη», αφού ποτέ δεν εξελίχθηκε σε κοινωνία πολιτών. Εξακολούθησε να χαρακτηρίζεται από παραδοσιακούς πελατειακούς δεσμούς, που απλώνονταν στο πολιτικό σύστημα θωρακίζοντας διαπροσωπικές εξαρτήσεις.

Δεν λειτουργήσει ποτέ ένα «φίλτρο» σε επίπεδο κοινωνίας που να αποτρέπει εγκαίρως την εξυπηρέτηση ιδιοτελών συμφερόντων, πριν αυτά αρχίσουν να πιέζουν ασφυκτικά το πολιτικό σύστημα, διεκδικώντας προνόμια.

Συνοπτικά θα μπορούσε να ειπωθεί ότι το κοινο-

◀ Όσο πληθαίνουν οι νόμοι τόσο πολλαπλασιάζονται οι παράνομοι.

βουλευτικό σύστημα διακυβέρνησης –στο οποίο η Βουλή μόνη απολαμβάνει την άμεση νομιμοποίηση από τον λαό ενώ τα άλλα όργανα του κράτους εξαρτώνται από αυτήν– προϋποθέτει συνθήκες ώριμης κοινωνίας πολιτών. Αν αυτή η προϋπόθεση δεν ισχύει, τότε αφενός η Βουλή υφίσταται υπερβολική πίεση ιδιοτελών πελατειακών συμφερόντων και αφετέρου δεν υπάρχει άλλο όργανο του κράτους θεσμικά ικανό –δηλαδή ισχυρά νομιμοποιημένο– να εξισορροπήσει αυτή την πίεση.

Ο θεωρητικά «παντοδύναμος» πρωθυπουργός του κοινοβουλευτικού συστήματος λειτουργεί όλο και συχνότερα ως διαχειριστής κρίσεων μεταξύ ισχυρών υπουργών και βουλευτών, που εκφράζουν περιστασιακά συγκρουόμενα πελατειακά συμφέροντα στην πολιτική σκηνή.

Στο πλαίσιο αυτό, πραγματικά αντίβαρα, δεν λειτουργούν. Η έμμεση νομιμοποίηση θεσμών όπως ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, η Δικαιοσύνη ή οι ανεξάρτητες αρχές, καθ' όλη τη μεταπολίτευση, δεν άφησε ποτέ περιθώρια, όχι τόσο «αντίστασης» σε κυβερνητικές αυθαιρεσίες όσο εναλλακτικού τρόπου λήψης των μεγάλων.

Κάποια λύση;

Δεν μπορεί κανείς να σκεφθεί κάτι άλλο από τα παραπάνω, παρά την ανάγκη κάποιας αποδυνάμωσης της ισχυρής νομιμοποίησης που διοχετεύεται

σήμερα σε ένα μοναδικό όργανο.

Αν υποθέταμε ένα ακόμη όργανο που θα απολάμβανε άμεση νομιμοποίηση από το εκλογικό σώμα –και, επομένως, θα λειτουργούσε ισότιμα προς τη Βουλή–, αν δηλαδή ο λαός έδινε ο ίδιος ένα επιπλέον «χρίσμα» για την άσκηση της κεντρικής πολιτικής εξουσίας, τότε ίσως η λήψη των αποφάσεων να απελευθερωνόταν από την ασφυκτική πελατειακή κοινωνική συνθήκη.

Η επιλογή αυτή έχει ταυτότητα: λέγεται προεδρικό σύστημα. Στην καθαρή της μορφή –όπου οι υπουργοί εξαρτώνται μόνον από την εμπιστοσύνη του άμεσα νομιμοποιημένου προέδρου, ενώ το επίσης άμεσα νομιμοποιημένο αντιπροσωπευτικό σώμα (η Βουλή) αφοσιώνεται στο νομοθετικό έργο, την πρωτοβουλία για το οποίο έχει ο πρόεδρος–, η ισορροπία στην κορυφή της εξουσίας άλλοτε έχει λειτουργήσει ανασταλτικά, άλλοτε όμως διευκολύνει τη λήψη αποφάσεων.

Αυτή η ουσιαστική μεταφορά του κέντρου λήψης των αποφάσεων, απαλλαγμένη από τα «βαρίδια» μιας στρεβλής νομιμοποίησης, ίσως σημαίνει ότι επιτέλους το πολιτικό μας σύστημα θα παίρνει τις κρίσιμες αποφάσεις, χωρίς εκπτώσεις και αστερίσκους, πράγμα που είναι και το ανομολόγητο ζητούμενο τις τελευταίες δεκαετίες.

Μέτρα που προτείνονται σήμερα –για την ευθύνη των βουλευτών, τον έλεγχο του πολιτικού χρήματος ή τις επεμβάσεις στον εκλογικό νόμο–, έχουν μια μάλλον αισιόδοξη αφετηρία. Τα μέτρα αυτά θα ήταν ίσως αρκετά, αν το πρόβλημα του πολιτεύματος δεν ήταν τόσο ριζικό.

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΑΡΧΗ

Η Εκτελεστική Αρχή είναι ένα Σώμα, το οποίο απαρτίζεται από εκλεγμένα από τους πολίτες, μέλη που τα διακρίνει η πείρα τους, στην λειτουργία της κοινωνίας.

Το Σώμα αυτό έχει σκοπό την επίβλεψη, τον έλεγχο και την προσαρμογή όλων των υπηρεσιών του Κράτους στους Νόμους, τους θεσμούς, το Σύνταγμα και τις δικαστικές αποφάσεις, με στόχο ο πολίτης να γίνεται αποδέκτης, με διαφάνεια όλων των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων, χωρίς οι υπηρεσίες του Κράτους να διαστρεβλώνουν ή να ακυρώνουν τις προθέσεις των Νομοθετών.

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας προϊστάται της Εκτελεστικής Αρχής. Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας σε γενικές εκλογές εκλέγεται απευθείας από τους πολίτες.

Ο Πρόεδρος ως υποψήφιος προτείνει για κάθε τομέα του Κράτους (Υπουργεία) στο ψηφοδέλτιο του, τρεις υποψηφίους για κάθε τομέα, οι οποίοι επίσης ψηφίζονται. Οι πολίτες ψηφίζουν Πρόεδρο και ένα άτομο για κάθε τομέα, από αυτούς που προτείνει ο Πρόεδρος. Ο πολίτης μπορεί να ψηφίσει ένα Πρόεδρο, αλλά έχει και την δυνατότητα να ψηφίσει έναν υπεύθυνο ενός τομέα, τον οποίο προτείνει ένας άλλος υποψήφιος Πρόεδρος.

Η δυνατότητα αυτή δίνει την ευκαιρία στον πολίτη να αξιολογεί, ανεξάρτητα συνδυασμών

των υποψηφίων και έτσι σπάει η μονολιθικότητα των κομμάτων και μάλιστα σε θέματα Ελέγχων και Διαχείρισης των Κρατικών υπηρεσιών, όπου το θέμα δεν είναι πολιτικοϊδεολογικό. Ο εκλεγείς Πρόεδρος είναι ο Ανώτατος Άρχων της Δημοκρατίας με δεύτερο στην τάξη τον Πρωθυπουργό, ο οποίος είναι ο αρχηγός της πλειοψηφίας της Νομοθετικής Βουλής.

Τον Πρόεδρο ως Ανώτατη Αρχή του Κράτους αντικαθιστά προσωρινά ή όταν απαιτείται, ο Πρωθυπουργός ως δεύτερος στην ιεραρχία.

Η Νομοθετική Βουλή και το σώμα της Εκτελεστικής Αρχής, συνεδριάζουν από κοινού, όταν πρόκειται για καθοριστικά θέματα της κοινωνίας και του Κράτους όπως:

- Ουσιαστική τροποποίηση του φορολογικού συστήματος
- Πρόταση αλλαγής άρθρων του Συντάγματος
- Αλλαγή λειτουργικών δομών του Κράτους και της Τοπικής και περιφερειακής αυτοδιοίκησης
- Κήρυξη επιστράτευσης πολέμου κλπ.

Οι αποφάσεις των κοινών Συνεδριάσεων των δύο Σωμάτων, έχουν ισχύ εάν έχουν ψηφιστεί από τα 2/3 εκάστου Σώματος. Σε περίπτωση διάστασης με τον Πρόεδρο, ισχύει η απόφαση του Προέδρου.

◀ "Όταν η κοινωνία είναι ανήμπορη να δημιουργήσει κράτος, τότε το κράτος πρέπει να δημιουργήσει κοινωνία.

Ταλειυράνδος



ΒΙΑ, ΕΞΟΥΣΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ

Γράφει η ΧΑΝΑ ΑΡΕΝΤ

Η εξουσία και η βία είναι αντίθετα - εκεί όπου η μία κυριαρχεί απολύτως, η άλλη απουσιάζει. Η βία εμφανίζεται μόνο εκεί όπου η εξουσία κινδυνεύει, αλλά αν αφαιρεθεί ανεξέλεγκτη καταλήγει στην εξαφάνιση της εξουσίας”.

Η Άρεντ υποστηρίζει ότι η πραγματική εξουσία δεν προϋποθέτει τη βία. Η βία είναι ένα εργαλείο, το οποίο τείνουν να χρησιμοποιούν όσοι δεν έχουν εξουσία, ή οι ομάδες που επιδιώκουν την εξουσία (ή δεν θέλουν να χάσουν την εξουσία τους).

Το σύγχρονο κράτος, βυθίζεται υπό το τερατώδες βάρος του μεγέθους του”.

Όσο μεγαλύτερο γίνεται ένα κράτος, τόσο μεγαλύτερη είναι η ανάγκη για έναν μεγάλο διοικητικό μηχανισμό για τη διαχείριση των πολλών λειτουργιών του.

... η γραφειοκρατία ή η εξουσία ενός πολυπλοκού συστήματος φορέων όπου κανείς - ούτε ένας τυχαίος, ούτε ο καλύτερος, ούτε οι λιγοί, ούτε οι πολλοί - δεν θεωρείται υπόλογος, θα ήταν καλύτερο να αποκαλείται εξουσία του Κανενός. Πράγματι, αν ορίσουμε την τυραννία ως τη διακυβέρνηση που δεν είναι υπόλογη σε κανέναν, η εξουσία του Κανενός είναι ξεκάθαρα η πιο τυραννική απ’ όλες, καθώς δεν απομένει κανείς που θα κληθεί καν να λογοδοτήσει για όσα συμβαίνουν. Αυτή η κατάσταση είναι μια από τις σημαντικότερες αιτίες για τη σημερινή παγκόσμια επαναστατική αναταραχή”.



Γραφειοκρατία και βία

Στοχαστές ήδη από την εποχή του Αριστοτέλη έχουν παρατηρήσει ότι ο άνθρωπος είναι “πολιτικό ζώο” και η Άρεντ κατανόησε ότι η γραφειοκρατικοποίηση της κοινωνίας στερεί τον άνθρωπο από μια θεμελιώδη ανθρώπινη λειτουργία: τη δυνατότητα της δράσης.

Όσο μεγαλύτερη είναι η γραφειοκρατικοποίηση της δημόσιας ζωής, τόσο μεγαλύτερη θα είναι η έλξη προς τη βία. Σε μια πλήρως ανεπτυγμένη γραφειοκρατία δεν απομένει κανείς με τον οποίο μπορεί κανείς να διαφωνήσει, στον οποίο μπορεί να παρουσιάσει τα παράπονά του, ή στον οποίο μπορούν να ασκηθούν οι πιέσεις της εξουσίας. Η γραφειοκρατία είναι η μορφή διακυβέρνησης στην οποία όλοι στερούνται πολιτική ελευθερία, την δύναμη να δράσουν, και εκεί όπου όλοι είναι εξίσου αδύναμοι έχουμε μια τυραννία χωρίς τύραννο”

Τα Δημοψηφίσματα στην Ελλάδα

Στην Ελλάδα, το πρώτο δημοψήφισμα έγινε το τελευταίο δεκαήμερο του Νοεμβρίου του 1862, με πρωτοβουλία της προσωρινής κυβέρνησης, που είχε προκύψει από την έκπτωση του Όθωνα, με αντικείμενο το πρόσωπο του νέου βασιλιά.

Νικητής στο ιδιόρρυθμο αυτό δημοψήφισμα αναδείχθηκε ο άγγλος πρίγκηπας Αλφρέδος,

Ο Αλφρέδος δεν απεδέχθη την εκλογή, καθώς το Πρωτόκολλο του Λονδίνου του 1830 απαγόρευε την εκλογή στον ελληνικό θρόνο μέλους των δυναστειών των τριών Μεγάλων Δυνάμεων (Αγγλίας, Γαλλίας και Ρωσίας), που είχαν εμπλακεί στην ανεξαρτησία της Ελλάδας. Έτσι, η Εθνοσυνέλευση στις 18 Μαρτίου 1863 επέλεξε ως βασιλιά των Ελλήνων τον δανό πρίγκηπα Γεώργιο του οίκου Χολστάιν-Σόντερμπουργκ-Γκλιξμπουργκ.

Δημοψήφισμα της 22ας Νοεμβρίου 1920

Μεσοσύης της Μικρασιατικής Εκστρατείας, η κυβέρνηση του Δημητρίου Ράλλη προκήρυξε δημοψήφισμα «περί επανόδου της Α.Μ. του Βασιλέως Κωνσταντίνου εις την Πατρίδα» (11 Νοεμβρίου 1920)

Στο δημοψήφισμα της 22ας Νοεμβρίου το ψηφοδέλτιο που ανέγραφε «Κωνσταντίνος» συγκέντρωσε το 98,97% Ο Κωνσταντίνος επέστρεψε στην Ελλάδα στις 19 Δεκεμβρίου.

Δημοψήφισμα της 13ης Απριλίου 1924

Στις 25 Μαρτίου του 1924 η Βουλή ενέκρινε ψήφισμα «περί εκπτώσεως της Δυναστείας και ανακηρύξεως της Δημοκρατίας», το οποίο είχε υποβάλλει η κυβέρνηση του Αλέξανδρου Παπαναστασίου.

Το ψήφισμα της Βουλής τέθηκε σε δημοψήφισμα, το οποίο διενεργήθηκε στις 13 Απριλίου. Το «Ναι» συγκέντρωσε το 69,78% των εγκύρων ψήφων και το «Όχι» το 30,02%.

Το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος δεν έγινε δεκτό από το Λαϊκό Κόμμα, την κυριότερη αντιβενιζελική παράταξη. Ο βασιλιάς Γεώργιος Β΄, που είχε διαδεχθεί τον πατέρα του Κωνσταντίνο Α΄ τον Σεπτέμβριο του 1922 αμέσως μετά τη Μικρασιατική Καταστροφή, βρισκόταν στην εξορία από τις 19 Νοεμβρίου του 1923.

Δημοψήφισμα της 3ης Νοεμβρίου 1935

Μετά το στρατιωτικό κίνημα της 10ης Οκτωβρίου 1935 με επικεφαλής τους υποστράτηγο Αλέξανδρο Παπάγο, και την εκπαράθρωση του νόμιμου πρωθυπουργού Παναγή Τσαλδάρη, πρωθυπουργός ορκίζεται ο Γεώργιος Κονδύλης, που απολαμβάνει της εμπιστοσύνης μόνο 82 μελών της Βουλής. Αμέσως εγκρίνεται ψήφισμα, με το οποίο καταργείται η Αβασίλευτη Δημοκρατία και ορίζεται η διενέργεια δημοψηφίσματος για την 3η Νοεμβρίου 1935 «περί εγκρίσεως της δια του από 10 Οκτωβρίου ε.ε. ψηφίσματος της Ε΄ Εθνικής Συνελεύσεως των Ελλήνων επελευθέρωσης μεταβολής του Πολιτεύματος εις Βασιλευμένην Κοινοβουλευτικήν Δημοκρατίαν». Στη συνέχεια ο παλαιός βενιζελικός στρατηγός κυβερνά με δικτατορικό τρόπο. Στο δημοψήφισμα της 3ης Νοεμβρίου, που καταγγέλλεται ως νόθο, το «Ναι» συγκέντρωσε το 97,87% των εγκύρων ψήφων και το «Όχι» το 2,13%. Στις 25 Νοεμβρίου ο Γεώργιος Β΄ επέστρεψε στην Ελλάδα και ανέλαβε τα καθήκοντά του.

Δημοψήφισμα της 1ης Σεπτεμβρίου 1946

Μετά τις πρώτες μεταπολεμικές εκλογές της 31ης Μαρτίου 1946, η κυβέρνηση του Ντίνου Τσαλδάρη διενεργεί δημοψήφισμα την 1η Σεπτεμβρίου για την επάνοδο του Βασιλιά Γεωργίου Β΄ που βρισκόταν εκτός Ελλάδος από την Κατοχή. Σύμφωνα με ψήφισμα της Βουλής, στο δημοψήφισμα θα υπήρχαν δύο ψηφοδέλτια, το ένα θα ανέγραφε «Βασιλεύς Γεώργιος» και το άλλο θα ήταν «λευκό».

Το δημοψήφισμα έγινε την 1η Σεπτεμβρίου, σε μία εποχή που ο Εμφύλιος Πόλεμος βρισκόταν στο αρχικό του στάδιο. Υπέρ της επανόδου του βασιλιά ψήφισε το 68,40%, ενώ το λευκό συγκέντρωσε το 31,60% των εγκύρων ψήφων.

Ο Γεώργιος Β΄ επέστρεψε στην Ελλάδα στις 28 Σεπτεμβρίου 1946.

Δημοψήφισμα της 29ης Σεπτεμβρίου 1968

Η στρατιωτική δικτατορία προκηρύσσει δημοψήφισμα για την επικύρωση του νέου Συντάγματος. Το «Ναι» συγκέντρωσε το 92,10% των εγκύρων ψηφοδελτίων και το «Όχι» 7,89%. Το δημοψήφισμα χαρακτηρίστηκε «νόθο».

Δημοψήφισμα της 29ης Ιουλίου 1973

Μετά την αποτυχία του βασιλικού κινήματος του Ναυτικού (Μάιος 1973), η στρατιωτική κυβέρνηση αποφασίζει την κατάργηση της μοναρχίας και την εγκαθίδρυση Προεδρικής Κοινοβουλευτικής Δημοκρατίας.

Παράλληλα, προβαίνει και σε τροποποιήσεις του Συντάγματος του 1968. Το νέο τροποποιημένο Σύνταγμα αποφασίζεται να τεθεί στην κρίση του ελληνικού λαού δια δημοψηφίσματος. «ΝΑΙ» ψηφίζει το 78,4% του εκλογικού σώματος και «ΟΧΙ» το 21,6%.

Δημοψήφισμα της 8ης Δεκεμβρίου 1974

Μετά την επάνοδο της Δημοκρατίας στην Ελλάδα (23 Ιουλίου 1974) και τη σαρωτική επικράτηση της Νέας Δημοκρατίας στις εκλογές της 17ης Νοεμβρίου 1974, ο πρωθυπουργός Κωνσταντίνος Γ. Καραμανλής προκηρύσσει δημοψήφισμα για την οριστική λύση του Πολιτειακού Ζητήματος.

Στο δημοψήφισμα της 8ης Δεκεμβρίου, υπέρ της Αβασίλευτης

Δημοκρατίας καταμετρήθηκε το 69,2% των εγκύρων ψήφων και υπέρ της Βασιλευμένης Δημοκρατίας το 30,8%.

Δημοψήφισμα της 5ης Ιουλίου 2015

Τις πρώτες ώρες του Σαββάτου 27 Ιουνίου 2015 ο πρωθυπουργός Αλέξης Τσίπρας ανακίνησε τη διενέργεια δημοψηφίσματος για τις 5 Ιουλίου, μετά την αποτυχία των διαπραγματεύσεων με τους «θεσμούς»

Το εκλογικό σώμα κλήθηκε να απαντήσει αν εγκρίνει ή απορρίπτει την πρόταση των δανειστών της 25ης Ιουνίου 2015, η οποία προκάλεσε και την αποχώρηση της κυβέρνησης από τις διαπραγματεύσεις. Οι έλληνες πολίτες οδηγήθηκαν στις κάλπες την Κυριακή 5 Ιουλίου

Η κυβέρνηση αναδείχθηκε η μεγάλη νικήτρια του δημοψηφίσματος, καθώς το «ΟΧΙ» επικράτησε συντριπτικά με το 61,31% των ψήφων, έναντι 38,69% που έλαβε το «ΝΑΙ».

Τα παραδοσιακά παιχνίδια είναι καλύτερα από τα ηλεκτρονικά

Γράφει η **NTANI ΒΕΡΓΟΥ**

Σύμφωνα με μελέτη που δημοσιεύτηκε στην επιστημονική επιθεώρηση Infant Behavior Development, τον Φεβρουάριο του 2018, το να παρέχεις στα παιδιά λιγότερα παιχνίδια είχε ως αποτέλεσμα την υψηλότερη ποιότητα παιχνιδιού, οδηγώντας στο συμπέρασμα ότι τα λιγότερα παιχνίδια μπορεί να οδηγήσουν σε μεγαλύτερη συγκέντρωση και δημιουργικότητα.

Η Αμερικανική Ακαδημία Παιδιατρικής (AAP) ανακοίνωσε τα αποτελέσματα κλινικής έρευνας. «Τα καλύτερα παιχνίδια είναι η επιστροφή στα στοιχειώδη» είναι ο τίτλος της δημοσίευσης, παροτρύνοντας τους γονείς να σκεφτούν τι δώρα χαρίζουν στα παιδιά τους, όχι μόνο τις γιορτές, αλλά και τον υπόλοιπο χρόνο. Αυτό σημαίνει ότι τα τουβλάκια είναι καλύτερα από τα iPads. Τα βιβλία είναι καλύτερα από τα ηλεκτρονικά παιχνίδια. Και τα παζλ κερδίζουν τα τάμπλετ. Τα παζλ και τα τουβλάκια, ενθαρρύνουν την ανάπτυξη της γλώσσας στα παιδιά περισσότερο από ό,τι τα ηλεκτρονικά παιχνίδια. «Τα απλά επιτραπέζια παιχνίδια και τα παιχνίδια με κάρτες είναι εξαιρετικά εργαλεία για να καλλιεργήσει κανείς την ανάπτυξη της πρωτοβουλίας με έναν διασκεδαστικό τρόπο».

Παλιά, τα παιδιά έπαιρναν ένα κουτί με τουβλάκια Legos και περνούσαν ώρες κατασκευάζοντας ό,τι μπορούσαν να σκαρφιστούν με το μυαλό τους. Σήμερα, παίρνουν ένα κουτί με ένα ακριβή αριθμό τεμαχίων και συγκεκριμένες οδηγίες, για να χτίσουν κάτι που κάποιος άλλος σκέφτηκε». Το παιχνίδι με τα παραδοσιακά παιχνίδια ενθαρρύνει, επίσης, την καλύτερη αλληλεπίδραση με τους άλλους και θέτει τις βάσεις για ισχυρότερες κοινωνικές δεξιότητες. Η γοητεία της εξερεύνησης και της συνεργασίας είναι ένα σημαντικό δέλεαρ. «Όταν τα παιδιά παίζουν με κανονικά παιχνίδια, σε αντίθεση με τα ηλεκτρονικά, είναι ευκολότερο για τον ενήλικα να αλληλεπιδράσει μαζί τους. Μαθαίνουν να μοιράζονται και να διαβάζουν τη γλώσσα του σώματος και να συνεργάζονται -πράγματα που απλώς δεν μπορούν να επιτευχθούν με οθόνες και βιντεοπαιχνίδια». «Δεν θέλουμε τα παιδιά να χάσουν τις διαπροσωπικές ή κοινωνικές δεξιότητές τους. Ένα από τα πράγματα που βλέπουμε με τα ηλεκτρονικά παιχνίδια στα μεγαλύτερα παιδιά είναι ότι οδηγούν σε μεγάλη ένταση και άγχος.

«Λέγοντας ότι όλα τα ηλεκτρονικά παιχνίδια είναι κακά, απλώς μπερδεύουμε την κατάσταση». Πόσα παιδιά έμαθαν την αλφαβήτα από την τηλεοπτική

εκπαιδευτική σειρά και το έκαναν περνώντας καλά»; Μελέτες έχουν δείξει ότι τα παιχνίδια στον υπολογιστή βελτιώνουν τη βαθμολογία στα Μαθηματικά.

Ωστόσο, τα παραδοσιακά παιχνίδια εξακολουθούν να αφήνουν περισσότερο χώρο για δημιουργικότητα και φαντασία.

«Τα παιχνίδια προορίζονται να βοηθήσουν τα παιδιά να μάθουν για τον κόσμο» προσθέτει η κ. Σειράδα - Πετροπούλου. «Όλη η ιστορία είναι η περιέργεια και η μάθηση. Και όταν βάζετε ένα παιδί μπροστά σε ένα ηλεκτρονικό, δεν χρειάζεται να είστε δημιουργικοί. Δεν χρειάζεται να τους δώσετε το χρόνο σας.

Το συμπέρασμα

Ένα ή δύο ηλεκτρονικά παιχνίδια στη λίστα των Χριστουγέννων σας δεν είναι κακό. Αλλά η εξισορρόπηση αυτών των δώρων με μερικά παραδοσιακά παιχνίδια κάτω από το δέντρο θα βοηθήσει, καθώς θα ενθαρρύνουν τη θετική συναισθηματική, πνευματική και δημιουργική ανάπτυξη.

Επίσης, η εύρεση χρόνου να παίζετε μαζί με τα παιδιά σας, ακόμα και μετά το τέλος των γιορτών ή των διακοπών, θα τα βοηθήσει να βελτιώσουν τις διαπροσωπικές τους δεξιότητες και να μπει ένα ισχυρό θεμέλιο για την κοινωνική τους ανάπτυξη.



Η ΕΡΓΑΣΙΑΚΗ ΗΜΕΡΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΞΕΚΙΝΑ ΑΡΓΟΤΕΡΑ...

Ο δρ. Πολ Κέλι, ερευνητής στο Τμήμα για τον Ύπνο και τη Νευροεπιστήμη της Μνήμης στο Ανοικτό Πανεπιστήμιο της Βρετανίας

Σύμφωνα με τον δρ Κέλι, τα σχολεία και τα γραφεία πρέπει να ... ανεβάζουν ρολά μετά τις 10 το πρωί προκειμένου να διαφυλάσσεται η σωματική και η ψυχική υγεία μικρών και μεγάλων. Και αυτό διότι τόσο τα παιδιά όσο και οι μεγάλοι κοιμούνται λίγο, πολύ λίγο και όπως έχει αποδειχθεί οι 6,5 ή και λιγότερες ώρες ύπνου κάθε νύχτα συνδέονται με πρόωρο θάνατο με ψυχικές νόσους, με παχυσαρκία, με διαβήτη, με προβλήματα μνήμης και προσοχής, με υψηλή αρτηριακή πίεση και προβλήματα στην καρδιά και στο ανοσοποιητικό σύστημα. Ο βρετανός ειδήμονας της χρονοβιολογίας πηγαίνει μάλιστα ένα βήμα πιο πέρα, επισημαίνοντας ότι το πιο αποδοτικό για τους εργοδότες θα ήταν να επιτρέψουν στον κάθε εργαζόμενο τους να εργάζεται τις ώρες που εκείνος είναι πιο αποδοτικός.

Υπάρχουν άνθρωποι που είναι «πρωϊνοί τύποι» καθώς και άλλοι που είναι «βραδινί τύποι». Να σημειωθεί ότι οι πολύ πρωϊνοί τύποι είναι η μειονότητα, ποσοστό μικρότερο του 20% του πληθυσμού. Οι βραδινί τύποι, που αποτελούν την πλειονότητα, λειτουργούν καλύτερα μετά το μεσημέρι - μάλιστα οι πολύ βραδινί τύποι, εκείνοι που κοιμούνται τη νύχτα μετά τις δύο το πρωί, έχουν τη φάση της μεγαλύτερης διαύγειας και εγρήγορης συνήθως στις επτά το βράδυ και ως τα μεσάνυχτα, με αποτέλεσμα αυτές οι ώρες να είναι οι καλύτερες για εργασία για εκείνους.

... και η εργασιακή εβδομάδα πρέπει να τελειώνει νωρίτερα

Αυτό υποστήριξαν ερευνητές του Ινστιτούτου Εφαρμοσμένων Οικονομικών και Κοινωνικής Έρευνας του Πανεπιστημίου της Μελβούρνης.

Με δεδομένο ότι μελέτες δείχνουν πως ο κάθε εργαζόμενος που δουλεύει πενήντημερο είναι παραγωγικός επί περίπου τρεις ώρες μόνο μέσα στην εργάσιμη ημέρα, προτείνεται από αρκετούς επιστήμονες η «συρρίκνωση» του πενήντημερου σε λιγότερες ημέρες ώστε να αυξηθεί η ημερήσια παραγωγικότητα και παράλληλα οι εργαζόμενοι να έχουν περισσότερες ημέρες ελεύθερες ώστε να «ανασυνταχθούν». Πρόσφατο «πείραμα» σε εταιρεία της Νέας Ζηλανδίας που δοκίμασε την τετραήμερη εργασία πληρώνοντας τους εργαζόμενους της κανονικά για ολόκληρο πενήντημερο στέφθηκε με απόλυτη επιτυχία: η παραγωγικότητα δεν μειώθηκε, ενώ συγχρόνως το 78% των εργαζομένων δήλωσε ότι μπορούσε να ισορροπήσει πολύ καλύτερα την εργασία με την υπόλοιπη ζωή του. Οι εργαζόμενοι ανέφεραν ότι ήταν πιο παραγωγικοί, ότι ένιωθαν καλύτερα σχετικά με τη δουλειά τους, καθώς και ότι βίωσαν λιγότερο στρες ενώ συγχρόνως κατάφεραν να φέρνουν εις πέρας όλα τα καθήκοντά τους παρότι είχαν μία ημέρα λιγότερη για να τα ολοκληρώσουν. Σύμφωνα με τη μελέτη η δουλειά «ακονίζει» τον εγκέφαλο, ωστόσο όταν οι ώρες εργασίας αυξάνονται σημαντικά προκαλείται τόσο στρες και κόπωση ώστε τα αποτελέσματα για τη γνωστική λειτουργία να είναι άκρως επιβαρυντικά.

Τι είναι και γιατί χρειάζεται ο οικογενειακός γιατρός;

Ο οικογενειακός γιατρός είναι ο σύμβουλος Υγείας του πολίτη επισημαίνει ο Στ. Βαρδαρός. Τον κατευθύνει μέσα στο δημόσιο σύστημα Υγείας, καλύπτοντας πραγματικές ανάγκες του, περιορίζοντας την ταλαιπωρία που προκύπτει από περιπτεές αγωγές και άστοχες διαγνώσεις. Γνωρίζει το ιατρικό ιστορικό του πολίτη και λαμβάνοντας υπόψη το φύλο, την ηλικία, τα επιδημιολογικά στοιχεία της περιοχής, συστήνει στον πολίτη στοχευμένες κινήσεις που θα προλάβουν κάποια διαταραχή της καλής υγείας του.

Τεστ αίματος ανιχνεύει όλους τους καρκίνους σε 10 λεπτά

Επιστήμονες στην Αυστραλία ανέπτυξαν ένα νέο τεστ αίματος, το οποίο μπορεί να ανιχνεύσει οποιοδήποτε καρκίνο στο σώμα μέσα σε δέκα λεπτά, όπως ανέφεραν στο «Nature Communications».

Το φθινό και απλό τεστ που εντοπίζει τις διαφορές στο DNA των καρκινικών και των υγιών κυττάρων έχει ευαισθησία άνω του 90%. Η εξέταση δεν μπορεί –τουλάχιστον προς το παρόν- να αποκαλύψει ούτε σε ποιο σημείο του σώματος βρίσκεται ο καρκίνος, ούτε πόσο προχωρημένος είναι, όμως δίνει μια έγκαιρη προειδοποίηση στους γιατρούς για να διερευνήσουν περισσότερο το ζήτημα.

Κουνηθείτε γιατί χανόμαστε!

Αν ένας άνθρωπος της μέσης ή της τρίτης ηλικίας αντικαταστήσει 30 λεπτά καθισιού με κάποια σωματική δραστηριότητα, οποιοδήποτε είδους ή έντασης, μειώνει τον κίνδυνο πρόωρου θανάτου έως 35%, σύμφωνα με μια νέα μελέτη. Οι ερευνητές του Ιατρικού Κολεγίου του Πανεπιστημίου Κολούμπια της Νέας Υόρκης, που έκαναν τη σχετική δημοσίευση στο «American Journal of Epidemiology», ανέλυσαν στοιχεία για 8.000 ανθρώπους άνω των 45 ετών. Υπολόγισαν ότι η αντικατάσταση μόλις μισής ώρας καθισιού με σωματική δραστηριότητα χαμηλής έντασης (π.χ. περπάτημα ή δουλειές του σπιτιού) μειώνει τον κίνδυνο πρόωρου θανάτου κατά 17%, ενώ αν η αντικατάσταση γίνει με δραστηριότητα μεσαίας έως μεγάλης έντασης (π.χ. τρέξιμο ή γυμναστήριο) η μείωση του κινδύνου φθάνει το 35%.

Πως να ξεχωρίζετε το αγνό μέλι

Εάν ένα φτιλί βαμβακιού βυθίζεται στο καθαρό μέλι, και το ανάβεις, το μέλι καίγεται εύκολα. Εντούτοις, εάν αυτή η δοκιμή γίνεται με το αλλοιωμένο μέλι, η παρουσία νερού στο μέλι δεν επιτρέπει στο μέλι για να καίγεται, έτσι θα παραγάγει έναν ήχο τριξίματος.

Το νοθευμένο μέλι είναι λιγότερο πυκνό και έχει αρκετή υγρασία. Αν μια σταγόνα μελιού βουτηγμένη σε κρύο νερό παραμένει συγκεντρωμένη και δε διαλυθεί αμέσως, τότε το πιθανότερο είναι να πρόκειται για καθαρό μέλι.

Αν οι άκρες της σταγόνας αρχίζουν να ανοίγουν κατά τη βύθιση στο νερό, τότε το μέλι πολύ πιθανό να έχει νοθευτεί με ουσίες με αρκετή υγρασία.

Το μέλι μπορεί επίσης να αλλοιωθεί με την προσθήκη ενός συγκεκριμένου ποσού αλευριού ή αμύλου, με σκοπό την αύξηση του βάρους και την λευκότητα του. Αυτού του είδους νοθεία μπορεί να ανιχνευθεί εύκολα με τη μίξη του μελιού με λίγο κρύο νερό. Εάν το μέλι περιέχει το αλεύρι ή το άμυλο, θα πέσουν στο πάτο του σκεύους, ενώ το ίδιο το μέλι διαλύει γρήγορα. Όταν το μέλι που αναμίχθηκε με το αλεύρι ή το άμυλο θερμανθεί, το μέλι υγροποιείται στην αρχή, και όταν ψυχθεί γίνεται πιο σκληρό.

Προσοχή λοιπόν στο τι πληρώνουμε και τι παίρνουμε.

«ΝΑΙ» ΣΤΟ ΚΡΥΣΤΑΛΛΩΜΕΝΟ

Το μέλι που έχει κρυσταλλώσει δεν σημαίνει



ότι έχει νοθευτεί με ζάχαρη, το αντίθετο μάλλον. Η κρυστάλλωση είναι δείγμα ότι το μέλι αυτό δεν έχει υποστεί καμία επεξεργασία και γι' αυτό πλησιάζει περισσότερο στο αγνό, φυσικό.

Τα περισσότερα ανθόμελα κρυσταλλώνουν φυσιολογικά μέσα σε λίγους μήνες, σε αντίθεση με τα μέλια από πεύκο ή έλατο που δεν κρυσταλλώνουν σχεδόν ποτέ.

Τι κάνουμε αν κρυσταλλώσει;

Βάζουμε το βαζάκι με το μέλι σε ένα κατσαρολάκι με νερό και το ζεσταίνουμε σε πολύ σιγανή φωτιά. Ανακατεύουμε ασταμάτητα το μέλι με ξύλινο κουτάλι, φροντίζοντας να μην πέσουν μέσα υδρατμοί και σταγόνες νερού. Με ένα θερμόμετρο κουζίνας ελέγχουμε τη θερμοκρασία του νερού, η οποία σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να ξεπεράσει τους 40° – 45° C.

Επειδή το μέλι έχει την ιδιότητα να παραμένει ζεστό για πολλή ώρα, το κρυστώνουμε βάζοντας το βάζο σε ένα δοχείο με κρύο νερό και ανακατεύοντας με ξύλινο κουτάλι για να κρυσώσει ομοιόμορφα.



Δεν ξέρω ποιος ήταν ο παππούς μου. Με ενδιαφέρει πολύ περισσότερο να ξέρω τι θα είναι ο εγγονός μου.

Αβραάμ Λίνκολν

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΝΟΥΜΕ ΩΣΤΕ ΤΟ ΨΥΓΕΙΟ ΜΑΣ ΝΑ ΜΗ ΓΙΝΕΙ ΑΠΟΙΚΙΑ ΒΑΚΤΗΡΙΩΝ;

Αποθηκεύουμε τα φρέσκα φρούτα και τα λαχανικά μακριά από το ωμό κρέας, τα πουλερικά, τα θαλασσινά και τα αυγά. Ειδικά για το ωμό κρέας φροντίζουμε να βρίσκεται σε κλειστά δοχεία και να μην έρχεται σε επαφή με συσκευασίες άλλων τροφίμων, για να μειώσουμε τον κίνδυνο διασταυρούμενης λοίμωξης. Βεβαιωνόμαστε ότι τα μαγειρεμένα τρόφιμα έχουν κρυσώσει πριν τα τοποθετήσουμε στο ψυγείο, γιατί αν το φαγητό μας είναι ακόμα ζεστό, θα αυξήσει τη θερμοκρασία εντός του ψυγείου, ευνοώντας την ανάπτυξη βακτηριδίων. Καθαρίζουμε τακτικά το ψυγείο με ζεστό νερό και σαπούνι – ακόμα και τα πλαϊνά τοιχώματα και την κάτω πλευρά των ραφιών. Τέλος, δεν το παραγεμίζουμε, ώστε να υπάρχει χώρος ανάμεσα στα τρόφιμα για να κυκλοφορεί ο ψυχρός αέρας.

Η ΜΑΦΙΑ ΤΟΥ ΑΣΥΛΟΥ

«**Οίκος εμπορίου**» το **Οικονομικό Πανεπιστήμιο**. **Αλωνίζει η «μαφία του ασύλου»**. **Οργανωμένες συμμορίες που διακινούν ναρκωτικά, λαθραία τσιγάρα και προϊόντα-μαϊμού λυμαινούνται τους χώρους μέσα και έξω από τα ελληνικά πανεπιστήμια, εκμεταλλευόμενες το καθεστώς ανοχής – Στρατός αλλοδαπών, υπό την προστασία κουκουλοφόρων, πλαισιώνει τις παράνομες δραστηριότητες των δύο μεγάλων αφεντικών από το Μπανγκλαντές και τη Σενεγάλη**

ΑΣΟΕΕ, Νομική, Πανεπιστημιούπολη Ζωγράφου, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, χώροι εκπαίδευσης και διακίνησης ιδεών που μεταλλάχθηκαν σε «σουπερ μάρκετ παρανομίας» υπό την ανοχή του ελληνικού κράτους.

Αλλοδαποί σε ρόλο σεκιούριτι, πανεπιστημιακοί χώροι που μετατράπηκαν σε αποθήκες της συμμορίας, στρατός κουκουλοφόρων στις υπηρεσίες της εγκληματικής οργάνωσης εναντίον των αστυνομικών, «θυγατρικές» στη Θεσσαλονίκη και άφθονο μαύρο χρήμα συνθέτουν τα κομμάτια μιας υπόθεσης χαρακτηριστικής της «μαφίας του ασύλου». Η δικογραφία για τη μεγάλη επιχείρηση της Ασφάλειας τις ημέρες των εορτών αποτελεί γροθιά στο μαλακό υπογάστριο της Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης για την κατάντια των πανεπιστημιακών σχολών.

Τα συναρμόδια Υπουργεία αρνούνται να δουν την πραγματικότητα, κρύβονται πίσω από σπασμωδικές επιχειρήσεις-σκουπά και κωφεύουν στις εκκλήσεις φοιτητών και καθηγητών που ζουν με τον φόβο και την αγωνία. Από ναρκωτικά και λαθραία τσιγάρα μέχρι τσάντες και κάρτες SIM-μαϊμού (τα λεγόμενα πακιστανά τηλέφωνα). Ξεπερνάει, δε, κάθε όριο αυτό που αναγράφεται ως ειδική μνεία στο διαβιβαστικό της δικογραφίας «Παρά το γεγονός ότι κατά το χρονικό διάστημα 20 και 21 Δεκεμβρίου ελάμβανε χώρα το επιχειρησιακό σκέλος της επιχείρησης με συνεχή και εμφανή παρουσία των αστυνομικών της υπηρεσίας μας, στην περιοχή γύρω από το Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών ΑΣΟΕΕ, κάποιοι εκ των μελών της εγκληματικής ομάδας συνέχισαν να δραστηριοποιούνται κανονικά στη διακίνηση ουσιών, λαθραίων καπνικών προϊόντων και απομιμητικών προφανώς στηριζόμενοι στην κάλυψη και την εύκολη διαφυγή που τους προσέφερε το πανεπιστήμιο. Ο όρος «συγκοινωνούντα δοχεία», που χρησιμοποιούν οι αναλυτές της Αντιτρομοκρατικής για τις ομάδες ένοπλης βίας, βρίσκει απόλυτη εφαρμογή στο λαθρεμπόριο της «μαφίας του ασύλου», αφού οι ίδιοι άνθρωποι κινούν τα νήματα σε όλες τις περιπτώσεις. Ο 45χρονος από το Μπανγκλαντές και ο συνομηλικός του από τη Σενεγάλη είναι τα μεγάλα αφεντικά γύρω από τα οποία περιστρέφονται ως επιχειρησιακοί δορυφόροι ταλαίπωροι αλλοδαποί από αφρικανικές και ασιατικές χώρες που στρατολογούνται για ένα κομμάτι ψωμί. Μέχρι και στρατό κουκουλοφόρων διαθέτει το κύκλωμα που βγαίνει μέσα από τα πανεπιστήμια και επιτίθεται στους αστυνομικούς όταν πλησιάσουν για να επιχειρήσουν. Χαρακτηριστικό είναι το σκηνικό που αναφέρεται στο διαβιβαστικό της Αστυνομίας.

«Στις 15.30 της 14ης Σεπτεμβρίου, ενώ αστυνομικοί της υπηρεσίας μας είχαν θέσει σε διακριτική επιτήρηση τον χώρο περιμετρικά της ΑΣΟΕΕ, υπό την καθοδήγηση των Αχμέντ και Μάλαγκ, περίπου πενήντα άτομα χωρισμένα σε τρεις ομάδες εξήλθαν ταυτόχρονα από εισόδους-πύλες της σχολής με καλυμμένα χαρακτηριστικά προσώπου



(κράνη μηχανής, κουκούλες full face κλπ.), κάποιοι εξ αυτών κρατώντας ξύλινους λοστούς. Οι 'Αχμεντ και Μάλαγκ αρχικά υπέδειξαν στα συγκεκριμένα άτομα χώρους όπου βρίσκονταν αστυνομικοί της υπηρεσίας μας αλλά και τους ίδιους τους αστυνομικούς. Στη συνέχεια και αφού και αυτοί κάλυψαν τα χαρακτηριστικά του προσώπου τους με κασκόλ, ενσωματώθηκαν στις προαναφερθείσες ομάδες εκσφενδονίζοντας εναντίον των αστυνομικών πέτρες, μάρμαρα και ξύλα».

Από τη χαρτογράφηση της Ασφάλειας προέκυψε ότι η «μαφία του ασύλου» δούλευε σαν καλοκουρδισμένη μηχανή. Οι οδηγίες των αρχηγών ήταν συγκεκριμένες και αφορούσαν τα πάντα. Ακόμη και την παραμικρή λεπτομέρεια για να τη βγάσουν καθαρή σε περίπτωση που κάτι πήγαινε στραβά. Στις οδούς Αχαρνών, Δροσοπούλου και Κυψέλης υπήρχαν τεράστιες αποθήκες με προϊόντα-μαϊμού που έφταναν από το εξωτερικό, ενώ στην ΑΣΟΕΕ είχαν στηθεί ολόκληροι χώροι όπου το κύκλωμα τοποθετούσε τα προϊόντα που θα έβγαζε στους πάγκους σε μια ημέρα. Όπως προέκυψε από την τετράμηνη παρακώλυση της Ασφάλειας, η όλη δραστηριότητα αφορούσε σε δομημένη ομάδα με διακριτούς και σε ορισμένες περιπτώσεις εναλλασσόμενους.

Στη δικογραφία περιγράφονται και τα κόλπα που χρησιμοποιεί το μαφιόζικο κύκλωμα για τη μεταφορά των προϊόντων από τις κεντρικές αποθήκες στα πανεπιστήμια: «'Οσες φορές χρειάστηκε να μεταφερθούν ποσότητες απομιμητικών ειδών στον εσωτερικό χώρο της ΑΣΟΕΕ, για την ασφαλή διέλευσή τους ενεργοποιήθηκαν οι τσιλιαδόροι της οργάνωσης με σκοπό την οπτική αποστέρωση του χώρου από τις δικαστικές αρχές».

ΤΟ ΑΠΑΓΟΡΕΥΜΕΝΟ: Πανεπιστημιακό Άσυλο

Άσυλο σημαίνει χώρος «ιερός» και «απαράβιαστος». Έτσι και ακαδημαϊκό άσυλο, σημαίνει το «απαράβιαστο» των πανεπιστημιακών χώρων, στους οποίους συντελείται διδασκαλία και έρευνα.

Θα μπορούσε να γίνει ο εξής διαχωρισμός: Άσυλο ιδεών & Πανεπιστημιακό Άσυλο.

Άσυλο Ιδεών

Το άσυλο των ιδεών, δεν είναι μία καινούρια έννοια. Είναι κάτι το οποίο πηγάζει από την αρχαιότητα και πρόκειται για την ελεύθερη διακίνηση των ιδεών. Κατοχυρώνει την ακαδημαϊκή ελευθερία και την ελεύθερη έκφραση σε συγκεκριμένους χώρους, εκτός των οποίων η τοπική ιεραρχία είναι δυνατόν να επιβάλει αποκλεισμό ιδεών ή και «τιμωρία» των διακινητών τους.

Πανεπιστημιακό Άσυλο

Παράλληλα έχει θεσπιστεί και η απαγόρευση επιβολής δημόσιας δύναμης σε χώρους του πανεπιστημίου, στους οποίους γίνεται εκπαίδευση και έρευνα. Η παραβίαση του ασύλου θα μπορούσε να επιτευχθεί με την έγκριση και την συγκατάθεση της Συγκλήτου και μόνο εφόσον παρίσταται και εκπρόσωπος της δικαστικής αρχής.

Το πανεπιστημιακό άσυλο σε άλλες χώρες

Το πανεπιστημιακό άσυλο, όχι μόνο δεν αποτυπώνεται στην σύγχρονη νομοθεσία κανενός ευρωπαϊκού κράτους αλλά σε ορισμένες ευρωπαϊκές χώρες δεν είναι γνωστό ούτε καν ως έννοια, πόσο μάλλον ως νομική πραγματικότητα.

Στην Μ. Βρετανία όχι μόνο δεν υφίσταται σήμερα κανένας παρόμοιος νόμος περί πανεπιστημιακού ασύλου αλλά θεωρείται αυτονόητο ότι η αστυνομία μπορεί να εισέρχεται στον χώρο του πανεπιστημίου, και μάλιστα με τους ίδιους όρους που επεμβαίνει οπουδήποτε αλλού, χωρίς το συγκεκριμένο ζήτημα να τίθεται καν προς συζήτηση ή να αποτελεί πεδίο διαφωνιών.

Θα πρέπει να καταφέρουμε να διαχωρίσουμε το άσυλο ιδεών, το οποίο αποτελεί συνταγματικώς κατοχυρωμένο ατομικό δικαίωμα, από το πανεπιστημιακό άσυλο. Το δεύτερο δεν έχει καμία λογική υπόσταση και δεν εξυπηρετεί πουθενά, παρά μόνο στην ατιμωρησία της ανομίας. Ανεξάρτητα από τις όποιες νομικές απόψεις ή πολιτικές τοποθετήσεις μέρους της ελληνικής συνταγματικής θεωρίας, η βία και η ανομία δεν αποτελούν ούτε ατομικό δικαίωμα, ούτε θεσμική εγγύηση, ούτε συνταγματικό έθιμο, ούτε άγραφο συνταγματικό κανόνα εν γένει.

«Ιερή» και «απαράβιαστη» πρέπει να είναι η ανάπτυξη και η προαγωγή της επιστήμης, της έρευνας και της διδασκαλίας, ως μέσο για την πρόοδο της κοινωνίας ως σύνολο και κάθε ατόμου χωριστά. «ιερό και «απαράβιαστο» πρέπει να είναι το δικαίωμα στη μόρφωση, ως μέσο για την διάπλαση των ανθρώπων σε ελεύθερους και υπεύθυνους πολίτες.

«**Ιερή**» και «**απαράβιαστη**» **δεν πρέπει να είναι η βία & η ανομία.**

ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑΣ

Η υφιστάμενη νομοθεσία φέρνει σε αντιπαλότητα την Πρυτανεία κάθε σχολής με εξεγερμένους αγνωστούς που δεν είναι φοιτητές αλλά και φοιτητές πολλοί από τους οποίους δραστηριοποιούνται σε πράξεις βίας και παρανομίας.

Προτείνουμε η είσοδος στους πανεπιστημιακούς χώρους να είναι ελεγχόμενη εγκαθιστώντας σε όλες τις πύλες εισόδου, περιστρεφόμενες ηλεκτρονικές μπάρες τις οποίες ανοίγει ο κάθε εισερχόμενος με την προσωπική του κάρτα. Έτσι χωρίς βία και έντονη αστυνόμευση η Πολιτεία θα μπορεί να γνωρίζει τα άτομα που μπεινοβγαίνουν και να παρεμβαίνει όταν χρειάζεται.

ΜΑΜΑ, ΤΙ ΕΙΝΑΙ Η ΑΕΙΦΟΡΟΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗ;

Ο ΟΡΙΣΜΟΣ της αειφόρου ανάπτυξης που δόθηκε από την Παγκόσμια Επιτροπή για το Περιβάλλον και την Ανάπτυξη για το Κοινό μας Μέλλον το 1987, γνωστή σαν έκθεση Brundtland, αποδίδεται ως εξής:

Αειφόρος ανάπτυξη (ή αλλιώς αειφορική ανάπτυξη ή βιώσιμη ανάπτυξη) ονομάζεται η ανάπτυξη εκείνη που «είναι σε θέση να ικανοποιεί τις ανάγκες των σημερινών γενεών χωρίς να διακυβεύει τη δυνατότητα των μελλοντικών γενεών να ικανοποιήσουν τις δικές τους ανάγκες».

Η αειφορική ανάπτυξη βασίζεται στην επάρκεια των φυσικών πόρων που δέχεται επίσης, ότι δεν είναι ανεξάντλητοι.

Αποσκοπεί στο να βελτιώσει τις συνθήκες διαβίωσης του ανθρώπου διαφυλάσσοντας παράλληλα το περιβάλλον όχι στο σήμερα, βραχυπρόθεσμα, αλλά μακροπρόθεσμα. Στοιχεί επίσης στην άσκηση μιας κοινωνικά δίκαιης και περιβαλλοντικά βιώσιμης οικονομικής ανάπτυξης.

ΓΙΑ ΚΛΕΦΤΕΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΧΡΑΣΤΕΣ

ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΗΣ Μ.Κ.Ο. «ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ»

Είναι γνωστό σε όλους τους πολίτες ότι οι κλέφτες και καταχραστές χρημάτων και πλούτου ιδιωτών ή του Δημοσίου εάν δικάστούν, εκτίουν μία ποινή μερικών ετών, η οποία στην πορεία μειώνεται και μετά αφήνονται ελεύθεροι και περνούν (αυτοί και τα εγγόνια τους συνήθως) την ζωή τους πλουσιοπάροχα, αν και πολλές φορές επαναλαμβάνουν τις ίδιες άνομες πράξεις τους.

Αυτή η διαδικασία διαβάλλει και σκανδαλίζει και άλλους πολίτες με το ίδιο σκεπτικό, να κάνουν τις ίδιες άνομες πράξεις.

Θα είμαστε ευτυχείς αν οι πολίτες κινητοποιηθούν για να αλλάξει αυτός ο νόμος και ένας νέος νόμος να προβλέπει ότι: κλέφτες και καταχραστές χρημάτων και πλούτου ιδιωτικού ή Δημοσίου, να φυλακίζονται μέχρι την ημέρα που θα επιστρέψουν τα κλαπέντα ή καταχρασθέντα. Μετά την αποφυλάκισή τους θα ισχύει μία ποινή που θα έχει επιβάλλει το δικαστήριο «κοινωνικής εργασίας» και όχι περαιτέρω φυλάκισης.

Μήπως με αυτόν τον τίμιο και δημοκρατικό τρόπο θα κοπεί ή όρεξη του κάθε υποψήφιου κλέφτη ή καταχραστή;

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ: ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΣΚΟΥΛΑ 2 ΡΕΘΥΜΝΟ, ΤΗΛ: 2831035042, ΦΑΞ: 2831023392,
E-MAIL: k.kainotomia@gmail.com SITE: www.koinonikikainotomia.gr
FACEBOOK: Κοινωνική Καινοτομία <https://www.facebook.com/k.kainotomia/>.

Η έκδοση της εφημερίδας «Κοινωνική ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ» δίνει το χρονικό περιθώριο στους αναγνώστες της, να στείλουν τις κοινωνικές καινοτόμες προτάσεις τους, στην εφημερίδα στο φαξ 2831023392 ή στο e-mail: k.kainotomia@gmail.com

Οι προτάσεις αυτές θα παρουσιάζονται είτε ως άρθρο, είτε ως μέρος των διαλόγων, στα επόμενα φύλλα.

Για τον σκοπό αυτό σε κάθε έκδοση, θα αναγράφονται τα θέματα που θα συζητηθούν στην επόμενη έκδοση της 31/7/2017. Τα θέματα αυτά είναι:

- | | |
|----------------------------------|-----------------------------------|
| 1. ΚΟΙΝΩΝΙΑ | ΣΥΛΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΚΡΑΤΟΥΣ - ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ |
| 2. ΚΡΑΤΟΣ | ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΚΑΙ ΣΥΝΕΧΕΙΑ |
| 3. ΑΓΟΡΑ | ΠΟΛΙΤΕΣ ΚΑΙ ΠΕΛΑΤΕΣ |
| 4. ΠΟΛΙΤΕΙΑΚΟ | ΗΓΕΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ |
| 5. ΧΡΗΜΑ ΚΑΙ ΕΞΟΥΣΙΑ | ΑΡΘΡΑ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ |
| 6. ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ: | ΑΡΘΡΑ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ |
| 7. ΚΑΙΝΟΤΟΜΕΣ ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ: | ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ |
| 8. ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ: | ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ |

Η εφημερίδα «Κοινωνική ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ» κυκλοφορεί σε συγκεκριμένα σημεία πώλησης στην ΚΡΗΤΗ. Τα σημεία αυτά αναγράφονται στην ιστοσελίδα. www.koinonikikainotomia.gr, στην οποία αναρτώνται αναλυτικά όλες οι εκδόσεις της εφημερίδας

Το αντίτιμο για την εφημερίδα είναι προαιρετικό. Στα σημεία πώλησης οι εφημερίδες διατίθενται σε ιδιαίτερο σταντ πάνω στο οποίο υπάρχει «κουμπάρ» στον οποίο ο αναγνώστης προαιρετικά εισφέρει την οικονομική βοήθεια του, για την συνέχιση της έκδοσης της εφημερίδας. Η οικονομική διαχείριση της εφημερίδας δημοσιεύεται σε κάθε έκδοση όπως παρακάτω.

1. ΔΑΠΑΝΕΣ: ΕΚΤΥΠΩΣΗΣ 5.500 € - ΔΙΑΝΟΜΗΣ..... - ΙΔΡΥΣΗΣ: 1.716 € - ΛΟΙΠΑ.....
2. ΕΣΟΔΑ: ΙΔΡΥΤΙΚΕΣ ΕΙΣΦΟΡΕΣ 1.800 € - ΚΟΥΜΠΑΡΑ: 5.300 €
3. Εισφορές εκτός από τους κουμπάρδες δεν γίνονται δεκτές.

Την εφημερίδα διαχειρίζεται η Μη Κερδοσκοπική εταιρεία «Κοινωνική ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ» με έδρα Σκουλά 2, Ρέθυμνο, τηλ 2831035042, φαξ 2831023392. Υπεύθυνος: κ. Δημήτρης Ηλιάκης, e-mail: demeliakis@gmail.com, τηλ: 6974322338, facebook: Κοινωνική Καινοτομία, <https://www.facebook.com/k.kainotomia/>.

ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ ΚΟΜΜΑΤΩΝ

ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΗΣ Μ.Κ.Ο. «ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ»

Με τους φόρους που πληρώνουν οι πολίτες πληρώνονται οι περισσότερες δαπάνες που κάνουν τα κόμματα για τη λειτουργία τους.

Εν μέρει είναι σωστό, αλλά δεν γίνεται σωστά.

Οι πολίτες ψηφίζουν στις εκλογές και πρέπει να ψηφίζουν ανεπηρέαστοι σύμφωνα με την κρίση τους.

Δεν είναι σωστό το κράτος να δίνει πολύ περισσότερα χρήματα σε μερικά κόμματα, με τη δικαιολογία ότι στις προηγούμενες εκλογές πήραν μεγάλο ποσοστό ψήφων.

Μα είναι σίγουρο ότι θα πάρουν επίσης μεγάλο ποσοστό και στις επερχόμενες εκλογές;

Τα κόμματα διαθέτουν τα χρήματα αυτά για τηλεοράσεις, εφημερίδες και κάθε μέσον επηρεασμού των ψηφοφόρων.

Έτσι τα μεγάλα κόμματα με υπέρογκες οικονομικές ενισχύσεις επηρεάζουν πολύ εντονότερα το εκλογικό σώμα και διατηρούνται στην εξουσία. Αντίθετα πρέπει να δίνεται ισοδύναμη οικονομική ενίσχυση, ώστε όλα τα κόμματα (τουλάχιστον αυτά που μετέχουν στη λειτουργούσα βουλή) να έχουν ισοδύναμες δυνατότητες να παρουσιάσουν σε όλους τους πολίτες τα προγράμματά τους.

Αν κάποια κόμματα χρειάζονται περισσότερα χρήματα, ας τα αναζητήσουν από τους υποστηρικτές τους καταθέτοντας αυτά σε διαφανή δημόσιο ταμειοκομικό λογαριασμό επώνυμο.



ΣΗΜΕΙΑ ΔΙΑΝΟΜΗΣ ΕΝΤΥΠΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ

ΝΟΜΟΣ ΧΑΝΙΩΝ

- Καστέλι Κισσάμου, περίπτερο έναντι 1ου Γυμνασίου κ. Γεώργιος Τσουρουανάκης τηλ. 6972289878
- Χανιά, καφετέρια ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ οδός: Χατζ. Νταλιάνη 40. κ Σπύρος Ανδρουλάκης. τηλ 6973350988
- Χανιά Πολυχώρος ΜΕΓΑΛΟ οδός: Γρηγορίου Ε' 69. τηλ 2821072352
- Παλαιόχωρα καφετέρια ΚΟΚΟΝΑΤ κ. Αντώνης Σερνιτάνης τηλ. 6971655429
- Κάνταρος, Σταθμός ΚΤΕΛ
- Βρύσες Αποκορώνου καφετέρια LA LUNA κ. Γιάννης Κασαπάκης τηλ 2825051500
- ΚΤΕΛ Χανίων - Καστελλίου - Παλαιόχωρας - Βρυσών

ΝΟΜΟΣ ΡΕΘΥΜΝΟΥ

- Ρέθυμνο: Κέντρο Τύπου Μοάτσου. κ. Χαρίση Ελευθερία τηλ. 2831025935
- Ρέθυμνο: Βιβλίο Τύπος, Ηγουμένου Γαβριήλ 137
- Ρέθυμνο: Cul de sac, κ. Χαμογιωργάκης (Πλατεία Τίτου Πετυχάκη - Πλάτανος)
- Ανώγεια super market ΑΡΙΑΔΝΗ κ. Τάσος Σταυρακάκης
- Πέραμα, καφετέρια REVANS, τηλ 2834023319
- ΚΤΕΛ Ρεθύμνου

ΝΟΜΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

- Ηράκλειο Δισκοπολείο Αεράκης τηλ. 6980976609 (Πλατεία Κοραή)
- Ηράκλειο Κέντρο Τύπου κ. Βαγγελιώ Κουτάντου τηλ. 2810231090
- Μοίρες - ΚΤΕΛ Ηρακλείου
- Βιάννος καφέ ΑΔΑΜΑΚΗΣ κ. Ειρήνη κ υιός Πετράκης τηλ 2895022249
- ΚΤΕΛ Χανίων - Ρεθύμνου, Ηρακλείου - Λασιθίου

ΝΟΜΟΣ ΛΑΣΙΘΙΟΥ

- Ιεράπετρα - ΚΤΕΛ Λασιθίου
- Άγιος Νικόλαος καφετέρια Αστέρια λιμάνι Αγίου Νικολάου κ. Μιχάλης Σγουρός τηλ. 6944714853
- Άγιος Νικόλαος - ΚΤΕΛ Αγίου Νικολάου
- Σητεία καφετέρια ΚΑΦΕ, οδός Καραμανλή Λιμάνι κ. Κοτζαμποξάκης τηλ 6975779052, 2843025131
- Σητεία - ΚΤΕΛ Λασιθίου